DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Poczt i Telegrafów

№ 37.	WARSZAWA, DNIA 24 LISTOPADA 1927.	ROK IX.

Ustawy i rozporządzenia. 128.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 16 listopada 1927 r.

o zmianie taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej.

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584) oraz art. 2 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczt i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 26) zarządzam, co następuje:

§ 1. Taryfę pocztową, telegraficzną i telefoniczną dla obrotu wewnętrznego i zagranicznego ustala się w brzmieniu według załączników I, II i III do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Odszkodowanie za zaginione przesyłki polecone wysyłane zagranicę, z wyjątkiem obszaru W. M. Gdańska, wynosi 50 złotych.

W obrocie zagranicznym odszkodowanie za zaginione paczki oraz za ubytek lub uszkodzenie ich zawartości, poza wyjątkami podanemi poniżej, nie może przekraczać:

a) przy paczkach zwykłych:

	do 1 kg. wagi	. . . .	10	franków	złotych
ponad 1	„ 5 „	„	25	„	„
„ 5	„ 10 „	„	40	„	„
„ 10	„ 15 „	„	55	„	„
„ 15	„ 20 „	„	70	„	„

b) przy paczkach z podaną wartością — kwoty podanej przez nadawcę w walucie kraju nadania.

Odszkodowanie za paczki bez podanej wartości w obrocie z W. M. Gdańskiem nie może przekraczać — 2 franków złotych za każdy kilogram lub jego część; w obrocie ze Związkiem Socjalistycznych Republik Rad — 1 franka złotego za każdy kilogram lub jego część.

§ 3. Wszelkie opłaty i należytości oraz odszkodowania za paczki obrotu zagranicznego podane w odnośnych taryfach we frankach i centymach złotych przelicza się na walutę złotową według każdocześnie obowiązującej równowartości złotego polskiego do franka złotego.

§ 4. Osobom, które do dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia uiściły w całości lub częściowo opłaty budowlane za urządzenie lub przeniesienie stacyj telefonicznych, żądane roboty wykonane będą na podstawie dotychczas obowiązującej taryfy.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w działach pocztowym i telegraficznym, załącznik I i II, od dnia 1 grudnia 1927 r., w dziale telefonicznym, załącznik III, od dnia 1 stycznia 1928 r.

Opłaty telefoniczne wstępne i instalacyjne, podane w §§ 1 — 7 załącznika III, obowiązują od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą sprzeczne z niniejszem rozporządzenia i taryfy, a w szczególności: Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 24 lipca 1926 r. o zmianie taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 490), Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 30 sierpnia 1927 r. o częściowej zmianie taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej z dnia 24 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 684), Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 13 grudnia 1924 r. w sprawie należytości budowlanych uiszczanych przez abonentów państwowych sieci telefonicznych nowozgłaszających się, zmieniających lokale lub cesjonarjuszy (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 984) i Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 4 sierpnia 1926 r. dotyczące zmiany niektórych postanowień Rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 13 grudnia 1924 r. w sprawie należytości budowlanych uiszczanych przez abonentów państwowych sieci telefonicznych nowozgłaszających się, zmieniających lokale lub cesjonarjuszy (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 457).

(—) **Bogusław Miedziński**

Minister Poczt i Telegrafów.

I. TARYFA POCZTOWA.

PRZESYŁKI LISTOWE.

Rodzaj przesyłki	Obrót wewnętrzny i z Wolnem Miastem Gdańskiem Waga — wymiary — inne warunki	groszy	Obrót zagraniczny waga — wymiary — inne warunki	groszy
1) Listy				
a) prywatne	do wagi 20 g.	25	do wagi 20 g.	50
	ponad 20 do 250 g. . .	50	za każde dalsze 20 g. . .	30
	„ 250 „ 500 g. . .	80	Do Austrji, Czechosłowacji,	
b) urzędowe	do wagi 20 g.	25	Rumunji i Węgier:	
	ponad 20 do 250 g. . .	50	do wagi 20 g	40
	„ 250 „ 2000 g. . .	70	za każde dalsze 20 g. . .	30
	Wymiary: 45 cm. w każdym kierunku; rulony: 75 cm. długości, 10 cm. średnicy		Najwyższa dopuszczalna waga: 2 kg. Wymiary jak w obrocie wewnętrznym.	
2) Kartki pocztowe	pojedyńcze	15	pojedyńcze lub za każdą część kartki z opłaconą odpowiedzią	30
	z odpowiedzią	30	Do Austrji, Czechosłowacji, Rumunji i Węgier	25
	Wymiary; najmniejsze 10 x 7 cm największe 15 x 10,5 cm		Wymiary jak w obrocie wewnętrznym.	
3) Druki	do wagi 25 g	5	za każde 50 g.	10
a) prywatne	ponad 25 do 50 g. . .	10		
	„ 50 „ 100 g. . .	15		
	„ 100 „ 250 g. . .	25		
	„ 250 „ 500 g. . .	50		
	„ 500 „ 1000 g. . .	60		
	„ 1000 „ 2000 g. (tylko pojedyńczo wysyłane tomy)	70		
b) urzędowe	do wagi 25 g	5		
	ponad 25 do 50 g . .	10		
	„ 50 „ 100 g . .	15		
	„ 100 „ 250 g . .	25		
	„ 250 „ 2000 g . .	40		
	Wymiary jak dla listów		Najwyższa waga 2 kg. Waga pojedyńczo wysyłanych tomów może wynosić 3 kg. Wymiary jak dla listów	

Rodzaj przesyłki	Obrót wewnętrzny i z Wolnem Miastem Gdańskiem — Waga — wymiary — inne warunki	groszy	Obrót zagraniczny — Waga — wymiary — inne warunki	groszy
4) Druki dla ociemniałych	do wagi 5000 g.	5	za każde 1000 g. . . . . Do Austrji, Czechosłowacji, i Węgier do wagi 3000 g .	5 5
	Wymiary jak dla listów		Najwyższa waga 3 kg. Wymiary jak dla listów	
5) Papiery handlowe	do wagi 250 g . . . . . ponad 250 do 500 g . . „ 500 „ 1000 g . .	25 50 60	za każde 50 g. . . . . . najmniej	10 50
	Wymiary jak dla listów		Najwyższa waga 2 kg. Wymiary jak dla listów	
6) Próbki towarów	do wagi 250 g. . . . . ponad 250 do 500 g. . .	25 50	za każde 50 g. . . . . . najmniej	10 20
	Wymiary: 45×20×10 cm; rulony: 45 cm. długości, 15 cm. średnicy,		Najwyższa waga 500 g. Wymiary jak w obrocie wewnętrznym.	
7) Przesyłki mieszane (druki, próbki towarów, papiery handlowe)	do wagi 250 g. . . . . ponad 250 do 500 g. . . „ 500 „ 1000 g. . .	25 50 60	za każde 50 g. . . . . . najmniej jednak . . . . jeżeli przesyłka składa się z druków i próbek towarów; w innych wypadkach najmniej	10 20 50
	Waga i wymiary poszczególnych części składowych przesyłki nie mogą przekraczać norm przepisanych dla każdej z tych części.		Najwyższa waga ogólna 2 kg. Inne warunki jak w obrocie wewnętrznym.	
8) Czasopisma a) prenumerowane za pośrednictwem poczty	*I. Opłata za przesłanie i doręczenie.* Za każdy egzemplarz do wagi 25 g. . ponad 25 do 50 g. . „ 50 „ 100 g. . „ 100 „ 250 g. . „ 250 „ 500 g. . „ 500 „ 1000 g. . „ 1000 „ 2000 g. . Za czasopisma wychodzące 2 razy dziennie lecz rozsyłane raz dziennie oblicza się należytość według łącznej wagi obydwu numerów. *II. Należytość manipulacyjna.* Za czasopisma, wychodzące pięć razy na tydzień lub częściej—od każdego egzem-	 0,9 1,— 2,— 2,25 4,5 6,— 9,—		

Rodzaj przesyłki	Obrót wewnętrzny i z Wolnem Miastem Gdańskiem — Waga — wymiary — inne warunki	groszy	Obrót zagraniczny — Waga — wymiary — inne warunki	groszy
	plarza abonowego czasopisma—miesięcznie	10		
	Za czasopisma, wychodzące rzadziej niż 5 razy na tydzień, od każdego wysłanego numeru abonowanego czasopisma	$1/2$		
	Obie powyższe opłaty, podane w zaokrąglonej jednej kwocie w cenniku czasopism, pobiera się zgóry przy zamawianiu czasopism.			
	Za przesyłanie zaległych egzemplarzy za bieżący najkrótszy dla danego czasopisma okres prenumeraty nie pobiera się żadnej dodatkowej opłaty.			
b) przekazywane przez wydawców	Opłatę wskazaną pod I. pobiera się ryczałtem zgóry za zgłoszony dozwolony okres prenumeraty.		Za każde 50 g.	10
			Do Argentyny, Belgji, Bułgarji, Estonji, Francji, Holandji, Kuby, Luksemburga, Łotwy, Portugalji, Rumunji, Terytorjum Sarry i Królestwa Serbów, Kroatów i Słoweńców: za każde 50 g.	5
			Do Austrji, Czechosłowacji i Węgier — jak w obrocie wewnętrznym.	
			Waga i wymiary jak dla druków.	
Dodatki do czasopism	a) Dodatki zwyczajne dołączone do jednego egzemplarza czasopisma nie podlegają opłacie, jeżeli waga pojedyńczego dodatku lub wszystkich dodatków łącznie nie przekracza 100 g.			
	Dodatki zwyczajne ponad 100 do 250 g. . .	4,5		
	" 250 " 500 g. . .	9,—		
	" 500 " 1000 g. . .	12,—		
	Dołączone do czasopism przez wydawcę blankiety wpłat P. K. O. i przekazy pocztowe na wznowienie prenumeraty wolne są od opłaty.			
	b) Za dodatki nadzwyczajne dołączone do jednego egzemplarza czasopisma pobiera się przy nadaniu 60% taryfowej opłaty dla druków prywatnych odpowiedniej wagi (poz. 3-a).			

LISTY WARTOŚCIOWE.

A. Obrót wewnętrzny.

1. Listy wartościowe prywatne i urzędowe:

a) opłata za list polecony odpowiedniej wagi,

b) należytość asekuracyjna za każde 100 złotych podanej wartości lub ich część . . . . 10 gr.

c) opłata dodatkowa bez względu na wagę lub wysokość podanej wartości . . . . 10 „

Za listy wartościowe, prywatne i urzędowe, nadawane w stanie otwartym i po przeliczeniu zamykane pod kontrolą urzędu pocztowego, pobiera się ponadto należytość manipulacyjną w wysokości 100% należytości asekuracyjnej.

Wartość podana nie może przekraczać przy listach prywatnych — 10.000 zł., przy listach władz i urzędów państwowych — 100.000 zł.

2. Listy wartościowe Banku Polskiego oraz kas i urzędów skarbowych z dotacjami i nadmiarami kasowemi:

a) opłata za list polecony odpowiedniej wagi,

b) należytość asekuracyjna:

do 1.000 zł. podanej wartości . . . . 50 gr.
„ 5.000 „ „ „ . . . . 100 „
„ 10.000 „ „ „ . . . . 200 „
za każde dalsze 10.000 zł. . . . . 200 „

c) opłata dodatkowa bez względu na wagę lub wysokość podanej wartości . . . . 10 „

Wysokość podanej wartości nieograniczona.

Zniżona należytość asekuracyjna ma zastosowanie również do listów wartościowych w obrocie wzajemnym kas i urzędów skarbowych z zawartością znaczków stemplowych, oraz do listów wartościowych, nadawanych przez Główny Urząd Statystyczny pod adresem urzędów celnych z zawartością znaczków statystycznych.

3. W polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1 za listy wartościowe pobiera się:

a) opłatę za list polecony odpowiedniej wagi.

b) należytość asekuracyjną za każde 300 złotych podanej wartości lub ich część . . . . 5 gr.
najmniej jednak . . . . 10 „

Wysokość podanej wartości, jak pod 1) i 2).

B. Obrót z Wolnem Miastem Gdańskiem.

Za listy wartościowe pobiera się:

a) opłatę za list polecony odpowiedniej wagi (jak w obrocie wewnętrznym),

b) należytość asekuracyjną za każde 300 złotych podanej wartości lub ich część . . . . 50 gr.

c) opłatę dodatkową bez względu na wagę lub wysokość podanej wartości . . . . 10 „

Wartość podana nie może przekraczać 10.000 zł.

C. Obrót zagraniczny

(z wyjątkiem W. M. Gdańska).

Za listy wartościowe pobiera się:

a) opłatę za list polecony odpowiedniej wagi,

b) należytość asekuracyjną za każde 300 złotych podanej wartości lub ich część . . . . 50 gr.

Wartość podana nie może przekraczać 5.000 franków w złocie, względnie ich równowartości w złotych, o ile w obrocie z niektóremi krajami nie obowiązuje kwota niższa.

PACZKI.

A. Obrót wewnętrzny.

1. Paczki prywatne i urzędowe:

a) opłata od wagi:

	do 1 kg.	100 gr.
ponad	1 „ 5 „	200 „
„	5 „ 10 „	300 „
„	10 „ 15 „	500 „
„	15 „ 20 „	600 „

b) opłata dodatkowa bez względu na wagę paczki . . 10 „

2. Paczki kas i urzędów skarbowych z dotacjami i nadmiarami kasowemi:

a) opłata od wagi:

	do 20 kg. — jak pod 1 a).	
ponad	20 „ 25 „	700 „
„	25 „ 30 „	800 „

b) opłata dodatkowa bez względu na wagę paczki . 10 „

3. Paczki Banku Polskiego i jego Oddziałów z monetą brzęczącą:

a) opłata od wagi:

	do 20 kg. — jak pod 1 a).	
ponad	20 „ 30 „	800 „
„	30 „ 40 „	1000 „
„	40 „ 50 „	1200 „
„	50 „ 60 „	1400 „

b) opłata dodatkowa bez względu na wagę paczki . . 10 „

4. Paczki, zawierające urzędowe wydawnictwa polskie i zagraniczne (Dz. U. R. P. Nr. 30 z 1923 r., poz. 186) lub podręczniki szkolne (Dz. U. R. P. Nr. 109 z 1923 r., poz. 859):

a) opłata od wagi:
do 1 kg. . . . . 50 „
ponad 1 „ 5 „ . . . . 100 „
„ 5 „ 10 „ . . . . 150 „
„ 10 „ 15 „ . . . . 250 „
„ 15 „ 20 „ . . . . 300 „
b) opłata dodatkowa bez względu na wagę paczki . . 10 „
5. Paczki ochronne:
a) opłata od wagi o 50% wyższa od odpowiedniej opłaty, jak pod 1 a), 2 a), 3 a) i 4 a),
b) opłata dodatkowa bez względu na wagę paczki . . 10 „
6. Paczki wartościowe prywatne i urzędowe:
a) opłata od wagi, jak pod 1 a), 4 a) i 5 a),
b) należytość asekuracyjna za każde 100 złotych podanej wartości lub ich część . . . . 10 „
c) należytość manipulacyjna:
do 100 zł. podanej wartości . . . . 20 „
ponad 100 zł. podanej wartości . . . . 40 „
d) opłata dodatkowa bez względu na wagę lub wysokość podanej wartości . . . . 10 „

Wartość podana nie może przekraczać przy paczkach prywatnych — 10.000 zł., przy paczkach władz i urzędów państwowych — 100.000 zł.

7. Paczki wartościowe Banku Polskiego oraz kas i urzędów skarbowych z dotacjami i nadmiarami kasowemi:
a) opłata od wagi, jak pod 2 a), 3 a) i 5 a),
b) należytość asekuracyjna:
do 1.000 zł. podanej wartości . . . . 50 gr.
„ 5.000 „ „ „ . . . . 100 „
„ 10.000 „ „ „ . . . . 200 „
za każde dalsze 10.000 zł. . . . . 200 „
c) opłata dodatkowa bez względu na wagę lub wysokość podanej wartości . . . . 10 „

Wysokość podanej wartości nieograniczona.

Zniżona należytość asekuracyjna ma zastosowanie również do paczek wartościowych w obrocie wzajemnym kas i urzędów skarbowych z zawartością znaczków stemplowych, oraz do paczek wartościowych, nadawanych przez Główny Urząd Statystyczny pod adresem urzędów celnych z zawartością znaczków statystycznych.

8. W polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1 obowiązują dla paczek opłaty i należytości ,ustalone w niniejszym rozdziale dla poszczególnych rodzajów paczek, z wyjątkiem opłaty dodatkowej pod 1 b), 2 b), 3 b), 4 b), 5 b), 6 d) i 7 c).

B. Obrót zagraniczny i z Wolnem Miastem Gdańskiem.

1. Paczki bez podanej wartości:

Opłaty od wagi, podane w zagranicznej taryfie paczkowej we frankach i centymach, przelicza się na złote i grosze według ustalonego kursu franka złotego.

Za paczki ochronne, pobiera się normalną opłatę od wagi zwiększoną o 50%.

Za paczki pilne, pobiera się opłatę specjalną w wysokości potrójnej opłaty od wagi.

2. Paczki z podaną wartością:

a) opłata od wagi, jak pod 1),

b) należytość asekuracyjna za każde 300 franków złotych lub ich część . . . . 50 centymów

c) należytość ekspedycyjna od każdej paczki . 50 „

Wartość podana nie może przekraczać 1000 franków w złocie, względnie ich równowartości w złotych, o ile w obrocie z niektóremi krajami nie obowiązuje kwota niższa.

PRZEKAZY POCZTOWE.

A. Obrót wewnętrzny.

1. Przekazy pocztowe zwykłe, pobraniowe i zleceniowe:

a)	do	10 zł.	. . . .	15 gr.
ponad	10 „	25 „	. . . .	30 „
„	25 „	50 „	. . . .	45 „
„	50 „	100 „	. . . .	65 „
„	100 „	250 „	. . . .	90 „
„	250 „	500 „	. . . .	130 „
„	500 „	750 „	. . . .	175 „
„	750 „	1000 „	. . . .	215 „

Przy zleceniach pocztowych, ponad 1.000 zł. przekazywanych zapomocą blankietu nadawczego P. K. O., pobiera się oprócz opłaty wyżej podanej za przekaz do 1.000 zł. nadto — za każde dalsze 500 zł. lub ich część po 50 gr.

b) opłata dodatkowa bez względu na wysokość przekazanej kwoty . . . . 5 gr.

W polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1 pobiera się tylko opłaty pod a).

2. Przekazy telegraficzne:

a) opłaty jak pod 1),

b) należytość manipulacyjna za sporządzenie telegramu przekazowego . . . . 20 „

c) należytość telegraficzna za telegram przekazowy i ew. korespondencję osobistą,

d) należytość za pośpieszne doręczenie, o ile nie chodzi o przekazy adresowane poste restante lub do miejscowości, należącej do zamiejscowego okręgu doręczeń.

B. Obrót zagraniczny.

	do	100 zł.	. . . .	80 gr.
ponad	100 „	200 „	. . . .	130 „
„	200 „	300 „	. . . .	180 „
„	300 „	400 „	. . . .	230 „

ponad 400 do 500 zł.	280 gr.
„ 500 „ 600 „	330 „
„ 600 „ 700 „	380 „
„ 700 „ 800 „	430 „
„ 800 „ 900 „	480 „
„ 900 „ 1000 „	530 „

Obrót przekazowy wprowadzono dotychczas z Francją, Terytorjum Sarry, Kanadą i Stanami Zjednoczonemi Ameryki.

Kwota przekazu nie może przekraczać:

do Francji	250 złotych
„ Terytorjum Sarry	250 „
„ Kanady	500 „
„ Stanów Zjednoczonych Ameryki	1000 „

NALEŻYTOŚCI DODATKOWE.

	Obrót wewnętrzny	Obrót zagraniczny
	groszy	
a) przy nadaniu:		
1) Polecenie przesyłek listowych	40	50
w polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1 . .	30	—
2) Zwrotne poświadczenie odbioru	40	50
w polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1 . .	30	—
3) Zwrotne poświadczenie wypłaty . . .	40	50
4) Za nadanie zlecenia pocztowego lub przesyłki za pobraniem	40	—
5) Pisemne doniesienie na blankiecie P. K. O.	15	—
6) Za doręczenie pośpieszne przesyłek listowych oraz dowodów odbioru na nadeszłe listy wartościowe, przekazy i paczki	80	100
Jeżeli wraz z dowodem odbioru doręcza się odnośną przesyłkę, natenczas pobiera się również należytość za doręczenie.		paczki: 80 centymów
Patrz należytości przy odbiorze.		
7) Opłata za adresowane poste restante:		
a) przesyłki listowe i przekazy	10	—
b) paczki i listy wartościowe	40	—
8) Za przyjęcie przez listonosza wiejskiego:		
a) przesyłki poleconej	10	10
b) listu wartościowego, przekazu pocztowego lub przekazu P. K. O.	20	20
c) paczki, za każde 5 kg. wagi	30	30
d) telegramu	10	10
9) Za zarządzenie nadawcy, aby go zawiadomiono, któremu z odbiorców doręczono paczkę . .	40	40
10) Za nadanie przesyłki poleconej lub przekazu telegraficznego poza godzinami urzędowemi . .	40	40

	Obrót wewnętrzny	Obrót zagraniczny
b) po nadaniu:	g r o s z y	
11) Zwrotne poświadczenie odbioru	80	100
w polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1 . .	60	—
12) Zwrotne poświadczenie wypłaty . . .	80	100
13) Zmiana adresu lub zarządzenie zwrotu przesyłki	65	100
14) Reklamacja przesyłki pocztowej . . .	50	100
15) Poświadczenie na zagubiony dowód nadania .	50	50
Ponadto, jeżeli z wyszukaniem przesyłki w dokumentach połączone są czynności wzmożone, pobiera się za każdą godzinę zużytego na ten cel czasu, względnie za przejrzenie każdych 2000 pozycyj księgi nadawczej — 1 złoty, najwyżej razem 10 złotych.		
16) Zniesienie lub zmniejszenie pobrania . . .	65	—

c) przy odbiorze:

17) Za doręczenie w miejscowym okręgu doręczeń, gdzie ten rodzaj służby zaprowadzono:

a) przekazów pocztowych i telegraficznych oraz przekazów P. K. O. z pieniędzmi:

	do	10 zł.	5 gr.
ponad 10 „		25 „	10 „
„ 25 „		50 „	20 „
„ 50 „		100 „	30 „
„ 100 „		250 „	40 „
„ 250 „		500 „	60 „
„ 500 „		750 „	80 „
„ 750 „		1000 „	100 „

b) przekazów P. K. O. stanowiących uposażenie emerytalne, zaopatrzenie wdów, pensje sieroce, pensje rencistów, prowizjonistów, weteranów, dary z łaski — wypłacanych z funduszów Skarbu Państwa:
do 50 zł. nie pobiera się żadnej należytości, ponad 50 zł., bez względu na wysokość przekazanej kwoty . . . 10 „

c) listów wartościowych:

do 100 zł. podanej wartości	. . . .	10 gr.
ponad 100 „ 1000 „ „ „	. . . .	20 „
„ 1000 „ 5000 „ „ „	. . . .	50 „
„ 5000 „ zł., bez względu na wysokość podanej wartości		100 „

ad a) i c) Za doręczenie pensji emerytalnych weteranów z r. 1863, przesyłanych przekazami pocztowemi, przekazami P. K. O. lub listami wartościowemi nie pobiera się żadnej należytości.

d) paczek:

w Warszawie do 5 kg. . . . . 50 gr.
„ 10 „ . . . . 60 „
„ 15 „ . . . . 100 „
„ 20 „ . . . . 120 „

w urzędach pocztowych I i II klasy:
do 5 kg. . . . . 40 gr.
„ 10 „ . . . . 50 „
„ 15 „ . . . . 80 „
„ 20 „ . . . . 100 „

w innych urzędach:
do 5 kg. . . . . 30 gr.
„ 10 „ . . . . 40 „
„ 15 „ . . . . 70 „
„ 20 „ . . . . 90 „

ad c) i d) Za doręczenie zagranicznych listów wartościowych oraz zagranicznych paczek do wagi 10 kg. nie pobiera się należytości za doręczenie. Następna dostawa po pierwszem bezskutecznem doręczeniu podlega taryfowej opłacie za doręczenie.

18) Za doręczenie przez listonosza wiejskiego paczki za każde 5 kg. wagi . . . . 30 gr.

Za doręczenie przekazów z pieniędzmi i listów wartościowych, jak pod 17 a) b) i c).

19) Za skrytki i przegródki, miesięcznie:

a) dla przesyłek listowych i gazet . . . . 100 „

b) dla listów wartościowych i przekazów oraz przesyłek pod a):
w Warszawie . . . . 1000 „
w innych miejscowościach . . . . . . 500 „

c) dla paczek w Warszawie . . . . 5000 „
w innych miejscowościach . . . . 2500 „

Opłatę pod a) pobiera się zasadniczo w miejscowościach, gdzie istnieje doręczanie przesyłek listowych, opłatę za skrytki i przegródki pobiera się jednak i w tych wypadkach, w których adresat zamiejscowy zgłosi żądanie posiadania płatnej skrytki lub przegródki.

Opłatę pod b) i c) pobiera się tylko tam, gdzie wskazane przesyłki doręcza się do domu.

20) Składowe za każdy dzień zwłoki:

a) za każdą paczkę . . . . 35 „
najwyżej . . . . 1000 „

b) za każdy list wartościowy . . . . 20 „
najwyżej . . . . 200 „

Od opłaty składowego są wolne:

a) dzień doręczenia lub wydania odbiorcy adresu pomocniczeczego względnie dowodu odbioru na list wartościowy, nadto:

b) w miejscowym okręgu doręczeń i w okręgu doręczeń listonosza wiejskiego bezpośrednio następujące dalsze trzy dni,

przy paczkach i listach wartościowych dla wojskowych (od szeregowca do chorążego włącznie) dalszych siedem dni,

c) przy paczkach i listach wartościowych, adresowanych „poste restante" dalsze 4 dni,

d) w zamiejscowym okręgu doręczeń — dalszych 14 dni.

21) Za przepakowanie paczek pobiera się należytość w wysokości faktycznie poniesionych kosztów.

22) Za zwykłe przesyłki listowe „poste restante", o ile nadawca nie uiścił opłaty przy nadaniu . . . . 10 gr.

23) Za pisma sądowe, nadane w województwie lwowskiem, krakowskiem, stanisławowskiem, tarnopolskiem i cieszyńskiej części województwa śląskiego, a doręczone w miejscu siedziby sądu . . . . 25 „
doręczone w innej miejscowości . . . . 30 „

d) różne opłaty:

24) Zawiadomienie o niedoręczalności paczki:
w obrocie wewnętrznym . . . . 50 „
„ „ zagranicznym . . . . 100 „

25) Upoważnienie do wypłaty w razie zagubienia przekazu przez odbiorcę (tylko w obrocie wewnętrznym) . . . . . 40 „

26) Pełnomocnictwo:
a) dla jednorazowego odbioru przesyłek . . . . . . 10 „
b) stałe do odbioru przesyłek . . . . 200 „

27) Osobne zastrzeżenie odbierania listów na dworcach kolejowych (dziennie jeden list dworcowy) miesięcznie . . . 500 „

28) Osobne zastrzeżenie odbierania przesyłki gazetowej na dworcach kolejowych, za jedną przesyłkę gazetową dziennie, bez względu na ilość zawartych w przesyłce egzemplarzy gazet, miesięcznie . . . . 500 „
za wysyłane bezpośrednio przez administracje gazet własne egzemplarze, miesięcznie . . . . 100 „

29) Za przewóz torb zamkniętych, miesięcznie . . . . . . 500 „

30) Za pośrednictwo przy cleniu przesyłek listowych zwykłych, poleconych i wartościowych . . . . 50 „

31) Za pośrednictwo przy cleniu paczek zagranicznych oraz za pośrednictwo przy rewizji skarbowo-akcyzowej paczek nadchodzących z urzędów pocztowych W. M. Gdańska . . 50 centymów

32) Za zastrzeżenie osobistej interwencji przy cleniu, miesięcznie 1000 gr.

Jeżeli osobista interwencja odbiorcy odbywa się w lokalu pocztowym lub jeżeli przy czynności tej współdziała z urzędu organ pocztowy, dolicza się należytość za pośrednictwo (p. 30 i 31).

33) Za czynności związane z zaprotestowaniem wekslu pobiera się od nadawcy listu zleceniowego przy doręczeniu mu wekslu zaprotestowanego:

a) opłatę za sporządzenie protestu, która wynosi:
jeżeli kwota ulegająca zaprotestowaniu nie przekracza 100 zł. . . . . 200 gr.
powyżej 100 do 250 zł. . . . . 250 „
„ 250 „ 300 „ . . . . 310 „
„ 300 „ 400 „ . . . . 460 „
„ 400 „ 500 „ . . . . 560 „
„ 500 „ 600 „ . . . . 610 „
„ 600 „ 1000 „ . . . . 810 „

b) taryfową opłatę pocztową za przesłanie wekslu zaprotestowanego listem poleconym,

c) podatek komunalny od każdego zaprotestowanego wekslu w wysokości pół procent zaprotestowanej sumy wekslowej.

34) Za poświadczenie doręczenia listu za dowodem doręczenia i zwrócenia dowodu nadawcy, prócz opłaty za list zwykły . 25 „

35) Opłaty gazetowe (obowiązują również w polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1):

a) za cofnięcie zamówienia czasopisma, o ile zamówienie przekazano już wydawcy . . . . 20 „
zresztą . . . . 5 „

b) za przepisanie czasopisma na nazwisko innego odbiorcy w miejsce pierwotnego prenumeratora . . . . . 15 „

c) za dosłanie czasopisma w razie zmiany miejsca zamieszkania prenumeratora w obrębie tej samej miejscowości, o ile nowa dzielnica należy do okręgu doręczeń innego urzędu pocztowego oraz za dosłanie czasopisma w razie zmiany miejsca zamieszkania prenumeratora do zamiejscowego okręgu doręczeń lub do innego urzędu pocztowego . . 40 „

Specjalne opłaty pocztowe w górnośląskiej części województwa śląskiego.

Uwaga: Opłaty pod 2 a), 3), 5) i 6) obowiązują także w województwie poznańskiem i pomorskiem.

1) Za doręczenie pośpieszne w obrocie wewnętrznym G. Śląska i w obrocie z innemi dzielnicami Polski uiszcza nadawca:

a) za przesyłki listowe w miejscowym okręgu doręczeń . 80 gr.
za przesyłki listowe w zamiejscowym okręgu doręczeń urzędu nadawczego (tylko w obrocie wewnętrznym G. Śląska) rzeczywiste koszta posłańca, najmniej jednak . . 80 „
w zamiejscowym okręgu doręczeń innego urzędu (tylko w obrocie wewnętrznym G. Śląska) . . . . . . 100 „

b) za paczki w miejscowym okręgu doręczeń niezależnie od należytości za doręczenie . . . . 80 „
w zamiejscowym okręgu doręczeń urzędu nadawczego (tylko w obrocie wewnętrznym G. Śląska) niezależnie od należytości za doręczenie, rzeczywiste koszta posłańca, najmniej jednak . . . . 80 „
w zamiejscowym okręgu doręczeń innego urzędu (tylko w obrocie wewnętrznym G. Śląska) . . . . 100 „

2) Za wystawienie:
a) legitymacji pocztowej . . . . 100 gr.
b) karty składowej . . . . 50 „

3) Miesięczna należytość za sprawdzenie upoważnienia zgłaszającego się po odbiór przesyłek pocztowych na podstawie specjalnej umowy . . . . 200 „

4) Za kredytowanie opłat pocztowych, za późniejszem rozliczeniem, miesięcznie . . . . 300 „

5) Za bagaż podróżujących pocztą do 10 kg.:
a) do 10 klm. . . . . 50 „
b) ponad 10 klm. . . . . 100 „
od 10 kg. do 20 kg.:
a) do 10 klm. . . . . 100 „
b) ponad 10 klm. . . . . 150 „

6) Za jazdę pocztą od kilometra . . . . 50 „

II. TARYFA TELEGRAFICZNA.

A. Obrót wewnętrzny.

Pozycja	Przedmiot	Należytości groszy	Objaśnienia
1	Za telegramy miejscowe i zamiejscowe (państwowe i prywatne) zwykłe: opłata od wyrazu . . . . . . Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata	 15 50	Kolejowe urzędy telegraficzne w miejscowościach, gdzie znajdują się także państwowe urzędy telegraficzne pobierają dodatkową należytość, którą ustala każdocześnie Min. Komunikacji. Telegramy państwowe (S) muszą mieć podpis i pieczęć urzędu wysyłającego.
2	Za telegramy prywatne pilne = D = opłata od wyrazu . . . Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata	45 50	Telegramy pilne do stacyj kolejowych nie są dopuszczone.
3	Za zapłaconą odpowiedź = RPx = opłata w dowolnej wysokości.		Przy płatnej wskazówce = RP = oznacza się kwotę wpłaconą na odpowiedź w złotych i groszach, np. RP 1.55, RP 2.00, RP 3.50, i t. d. W granicach podanej kwoty może być nadana odpowiedź jako telegram zwykły lub pilny. Jeżeli należytość za odpowiedź przewyższa kwotę zgóry wpłaconą, nadawca odpowiedzi dopłaca różnicę. Kupon na odpowiedź może być wykorzystany w ciągu sześciu miesięcy licząc od następnego dnia po jego wystawieniu.

Pozycja	Przedmiot	Należytości grosze	Objaśnienia
4	Za telegramy prasowe: opłata od wyrazu . . . . . . Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata	 8 25	Telegramy prasowe oznacza się przed adresem płatną wskazówką służbową „Presse". W telegramach prasowych dopuszczona jest tylko płatna wskazówka służbowa = TMx =.
5	Za telegramy prasowe Polskiej Agencji Telegraficznej: opłata od wyrazu . . . . . . Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata	 3 25	Inne warunki jak pod 4.
6	Za telegramy listowe = LT = opłata od wyrazu . . . . . . najmniej jednak za 20 wyrazów t. j. . . . . Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata	 8 160 25	Płatną wskazówkę służbową = LT = umieszcza się przed adresem. Tekst telegramu listowego musi być zredagowany w języku jawnym. Telegramy listowe mogą być nadawane we wszystkich urzędach telegraficznych i o każdej porze. Ze szczególnych wskazówek służbowych dopuszczone są = RP = i = poste restante = . Pobranych opłat za telegramy listowe nie zwraca się. Telegramy listowe wydaje się w kolejności po telegramach zwykłych i doręcza się adresatowi pocztą.
7	Za sprawdzenie telegramu = TC = 50% opłaty telegramu zwykłego o takiej samej ilości wyrazów.		Telegramy państwowe (S) w mowie tajnej (umówionej lub szyfrowej) sprawdza się przy przetelegrafowaniu z urzędu.
8	Za poświadczenia odbioru: a) telegraficzne zwykłe = PC = b) telegraficzne pilne = PCD = c) pocztą = PCP = jak za list zwykły do 20 gramów wagi .	 125 275 25	O doręczeniu telegramu ze znakiem = PCP = zawiadamia się urząd nadawczy pismem służbowem.
9	Za doręczenie telegramu pocztą jako list polecony = PR = jako też za odebranie telegramu na poczcie jako list polecony = GPR = pobiera się należytość pocztową wyłącznie za samo polecenie listu	40	Za doręczenie telegramu pocztą jako list zwykły nie pobiera się żadnej należytości.
10	Za złożenie telegramu do odebrania przez adresata na poczcie jako list zwykły = GP = lub w telegrafie = TR = ...	10	Opłatę pobiera się przy nadaniu telegramu. Adresat względnie jego upełnomocniony winien się wylegitymować przy odbiorze telegramu.

Pozycja	Przedmiot	Należytości grosze	Objaśnienia
11	Za telegramy o kilku adresach = TMx = oprócz normalnej opłaty za telegram dopłata za każdy odpis 50 wyrazów lub część tychże: a) za telegram zwykły . . . . b) za telegram pilny	 50 100	Opłatę za odpisy pobiera się tyle razy, ile jest adresów mniej jeden. Płatne wskazówki służbowe umieszcza się zawsze przed tym adresem do którego się odnoszą, z wyjątkiem = D = i = TC =, które umieszczone przed pierwszym adresem obok wskazówki = TMx = odnoszą się do wszystkich adresów.
12	Za telegramy ze znakiem umówionym = XPT = i = XPP = opłaca się prócz normalnej należytości za sam telegram: a) jako przedpłatę (depozyt) na koszta doręczenia umyślnym posłańcem . . . . b) za telegraficzne doniesienie = XPT = do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należytości na żądanie nadawcy . . . . . . c) za pocztowe natomiast doniesienie = XPP = do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należytości jak za zwykłą kartkę pocztową	 800 125 15	O kwocie wypłaconej posłańcowi za telegram ze wskazówką = XPT = względnie = XPP = zawiadamia się urząd nadawczy w pierwszym wypadku telegramem służbowym, w drugim wypadku kartką służbową. Nadwyżkę lub całą przedpłatę zwraca się w terminie sześciomiesięcznym od dnia wysłania zawiadomienia o kwocie przypadającej do zwrotu. Za doręczenie telegramu ze wskazówką = XPP = lub = XPT = nie pobiera posłaniec od adresata żadnej opłaty. Do kolejowych urzędów telegraficznych telegramy = XPP = i = XPT = niedopuszczone, zaś telegramy ze wskazówką = posłańcem = tylko na odpowiedzialność nadawcy.
13	Za telegramy nadawane telefonem przez abonentów za każde 100 słów lub część tychże . . .	50	W razie cofnięcia telegramu nadanego telefonem nie zwraca się należytości za pośrednictwo telefoniczne, lecz wpisuje się abonentowi do rachunku miesięcznego.
14	Za odtelefonowanie nadeszłych telegramów nie pobiera się żadnej opłaty. Za doręczenie przez posłańca odtelefonowanego telegramu . .	 50	Nadeszłe telegramy wydaje się telefonem: a) abonentom, którzy zgłosili pisemne żądanie, b) telegramy, w których adresie podano numer telefonu. Telegramy odtelefonowane uważa się za doręczone i przesyła się je przez pocztę jako list zwykły bezpłatnie. Na żądanie adresata mogą być takie telegramy doręczane przez posłańca według wskazanej obok taryfy.
15	Za pokwitowanie nadanego telegramu prywatnego	10	Wydaje się tylko na wyraźne życzenie nadawcy.

Pozycja	Przedmiot	Należytości grosze	Objaśnienia
16	Za duplikat pokwitowania nadanego telegramu	50	
17	Za wydanie uwierzytelnionego odpisu telegramu nadanego, za każde 50 wyrazów lub część tychże . najmniej jednak za wydanie odpisu	50 100	Odpis sporządza się na zwykłym blankiecie telegraficznym i potwierdza się: „Za zgodność" (podpis i pieczęć urzędu).
18	Za każdy umówiony lub skrócony adres: a) w Warszawie i Łodzi rocznie . b) we wszystkich innych urzędach rocznie	 5000 4000	Opłatę uiszcza się zgóry za cały rok kalendarzowy. Zgłaszający skrót w ciągu roku opłacają należytość proporcjonalną w stosunku do ilości pozostałych kwartałów. Adresat może zgłosić i opłacić także więcej aniżeli jeden adres umówiony lub skrócony dla swych telegramów.
19	Za doręczenie telegramów do dwóch rozmaitych miejsc (biuro, mieszkanie) o różnych porach dnia w tej samej miejscowości: a) w Warszawie i Łodzi rocznie . b) we wszystkich innych urzędach rocznie	 5000 4000	Opłatę oblicza się jak przy poz. 18.
20	Za cofnięcie telegramu jeszcze nie odtelegrafowanego	30	Należytość potrąca się ze złożonej opłaty, resztę zwraca się nadawcy. Telegramu nadawcy nie zwraca się.
21	Za telegramy nadane na rachunek złożonej zaliczki opłata dodatkowa od każdego telegramu . . .	20	W razie cofnięcia takiego telegramu należytości dodatkowej nie zwraca się lecz wpisuje nadawcy do rachunku.
22	Za wniesienie reklamacji z powodu niedoręczenia lub opóźnienia telegramu i t. p.	50	Opłatę uiszcza się przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu, które nie podlega opłacie stemplowej. Jeżeli w jednym podaniu reklamowano kilka telegramów, uiszcza się należytość od każdego reklamowanego telegramu. Należytość za złożoną reklamację zwraca się, jeżeli przeprowadzone dochodzenia wykazały, że reklamacja była uzasadniona.
23	Za udzielenie informacji co do nadanego lub doręczonego telegramu względnie za okazanie telegramu	50	Opłatę uiszcza się przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu, które nie podlega opłacie stemplowej. Telegram okazuje się nadawcy po wylegitymowaniu się.
24	Za doręczenie telegramu z adresem niedokładnym	30	Opłatę pobiera się od adresata, jeżeli go musiano poszukiwać z powodu niedokładnego adresu.
25	Blankiety nadawcze wydaje się bezpłatnie.		

B. Obrót z zagranicą.

Opłaty od wyrazu telegramu do zagranicy, oparte na postanowieniach umów międzynarodowych i odnośnego międzynarodowego regulaminu telegraficznego, zawarte są w „Zagranicznej taryfie telegraficznej" (wydawn. Ministerstwa Poczt i Telegrafów) i wyrażone we frankach i centymach złotych.

Powyższe opłaty przelicza się na złote polskie według obowiązującej równowartości złotego polskiego do franka złotego.

III. TARYFA TELEFONICZNA.

CZĘŚĆ I.

Stawki taryfowe.

A. Opłaty jednorazowe wstępne, instalacyjne i za przeniesienie aparatów.

§ 1. Za oddanie do użytku na czas trwania abonamentu linji telefonicznej, łączącej centralę ze stacją abonentową główną względnie stację abonentową główną ze stacją abonentową dodatkową:

a) za odcinek w granicach strefy pierwszej ryczałtowo, niezależnie od jego długości w sieciach zaliczonych do
grupy I . . . . zł. 150
„ II . . . . „ 150
„ III . . . . „ 200
„ IV . . . . „ 200
„ V . . . . „ 250

b) za odcinek poza granicą strefy pierwszej, zależnie od rzeczywistej jego długości od granicy strefy pierwszej do lokalu stacji abonentowej, za każde rozpoczęte 100 mtr. linji po . . . . zł. 25
nadto zwrot wartości nowoużytych słupów przy budowie tego odcinka i zwrot kosztu ich transportu.

Uwaga: Opłaty wskazane pod b mogą być podwyższone do wysokości pokrycia kosztów własnych Zarządu P. i T. w tych wypadkach, gdy w związku z warunkami terenowemi (przejścia przez rzeki, błota, przełęcze, tory kolejowe, linje prądu silnego) wykonanie połączenia wymaga specjalnych urządzeń.

§ 2. Za zainstalowanie i oddanie do użytku aparatów, stanowiących wyposażenie stacji abonentowej, a mianowicie:

a) aparatu telefonicznego głównego końcowego . . . . zł. 20

b) aparatu telefonicznego głównego z przełącznikiem bądź wbudowanym w aparat bądź oddzielnym . . . . zł. 30

c) centralki domowej ręcznej na 5 numerów . . . . zł. 300
10 „ . . . . . „ 500
15 „ . . . . . „ 675
20 „ . . . . . „ 825

d) dodatkowej słuchawki do aparatu telef. . . . . . zł. 5

e) dzwonka dodatkowego, tarczy spadkowej lub gniazdka wtyczkowego, zainstalowanych w tym samym pokoju co aparat telefoniczny . . . . „ 20
w innym pokoju, lecz w tym samym lokalu . . . „ 30

f) aparatu telefonicznego dodatkowego:
1) w tym samym pokoju co aparat główny . . . . „ 20
2) w innym pokoju, lecz w tym samym lokalu . . „ 30
3) w innym lokalu, lecz w tym samym budynku . . „ 40
4) w innym budynku na tej samej posesji ryczałtowo . „ 40
nadto za linję zewnętrzną według § 1 p. b.
5) w innym budynku innej posesji ryczałtowo . . „ 40
nadto za linję zewnętrzną według § 1 p. a. (w granicach strefy pierwszej) lub p. b. (poza granicą strefy pierwszej).

§ 3. Za wymianę zainstalowanych aparatów:

a) aparatu telefonicznego ściennego na aparat biurkowy lub odwrotnie . . . . „ 15
b) aparatu zwykłego CB na aparat CB z induktorem . . . . „ 25
c) aparatu zwykłego CB na aparat CB z induktorem i przełącznikiem . . . . „ 50

§ 4. Za przeniesienie aparatu telefonicznego głównego lub dodatkowego na inne miejsce:

a) w tym samym pokoju . . . . „ 20
b) do innego pokoju w tym samym lokalu . . . . „ 30
c) do innego lokalu w tym samym budynku . . . . „ 40
d) do innego budynku na tej samej posesji ryczałtowo . „ 40
nadto za nowobudowaną linję zewnętrzną według § 1 punkt b.
e) do innego budynku na innej posesji ryczałtowo . . „ 40
nadto za nowobudowaną linję zewnętrzną poza granicą strefy pierwszej według § 1 p. b.

§ 5. Za przeniesienie centralki domowej opłata według rzeczywistych kosztów za materjał i robociznę, poniesionych przez Zarząd P. i T.

§ 6. Za przeniesienie dzwonka dodatkowego, tarczy spadkowej lub gniazdka wtyczkowego na inne miejsce:

a) w tym samym pokoju . . . . „ 20
b) w innym pokoju w tym samym lokalu . . . . . „ 30

§ 7. Za czasowe zdjęcie i ponowne zainstalowanie aparatu w tem samem miejscu . . . . „ 20

Za przełączenie linji abonentowej na inny numer, lub za przepisanie abonamentu, dokonane na życzenie abonenta . . „ 10

Uwaga: Gdy roboty, wskazane w § 3 — 7 mają być wykonane w miejscowości odległej ponad 5 km. od centrali, do której stacja abonentowa jest załączona, zainteresowany abonent obowiązany jest dostarczyć środki lokomocji lub pokryć koszta przejazdu personelu technicznego w jedną i drugą stronę.

B. Opłaty abonamentowe, uiszczane przez posiadaczy stacyj telefonicznych.

§ 8. Opłaty abonamentowe normalne:

Nr.Nr. pozycyj	Wyszczególnienie aparatów stanowiących stację abonentową lub jej uzupełnienie	Opłaty miesięczne w złotych w sieciach zaliczonych do grupy				
		I	II	III	IV	V
1	Aparat główny I kategorja	6	8	12	18	24
2	Aparat główny II „	9	12	18	27	36
3	Aparat główny III „	12	16	24	36	48
4	Aparat towarzyski w dwójkę .	4.50	6	9	13.50	18
5	Aparat towarzyski w trójkę .	3.60	4.80	7.20	10.30	14.40
6	Aparat towarzyski w czwórkę .	3	4	6	9	12
7	Centralka domowa niezależnie od tego, czy konserwuje ją Zarząd P. i T., czy też abonent, za każdą linję łączącą ją z centralą	9	12	18	27	36
8	Aparat dodatkowy, załączony do centralki domowej i zainstalowany w obrębie tejże posesji co i centralka:					
	a) konserwowany przez Zarząd P. i T.	3	4	6	9	12
	b) konserwowany przez abonenta .	1.50	2	3	4.50	6
9	Aparat dodatkowy, załączony do głównego przez przełącznik i zainstalowany w obrębie tejże posesji co i aparat główny względnie w obrębie innej, lecz pod warunkiem, iż obie te posesje znajdują się poza strefą pierwszej i na jednej magistrali	3	4	6	9	12
10	Aparat dodatkowy załączony do głównego szeregowo i zainstalowany w obrębie tejże posesji co i główny	3.60	4.80	7.20	10.80	14.40
11	Dodatkowy dzwonek lub tarcza spadkowa	1	1	1	1	1
12	Dodatkowa słuchawka	1	1	1	1	1
13	Dodatkowe gniazdko wtyczkowe .	0.50	0.50	0.50	0.50	0.50

§ 9. Dopłata miesięczna do opłat normalnych, podanych w § 8, za konserwację linji telefonicznej, łączącej centralę ze stacją abonentową główną lub stację abonentową główną ze stacją dodatkową, za każde rozpoczęte 100 mtr. rzeczywistej odległości linji poza granicą strefy pierwszej po . . zł. 0.25

§ 10. Dopłata miesięczna do opłat normalnych, podanych w § 8, za konserwację linji telefonicznej, łączącej stację abonentową główną ze stacją abonentową dodatkową, za każde rozpoczęte 100 mtr. rzeczywistej długości linji w obrębie jednej posesji, niezależnie od strefy po . . . . „ 0.25

§ 11. Dopłata miesięczna do opłat normalnych, podanych w § 8, i dopłat, podanych w § 9, za załączenie stacji abonentowej nie do najbliższej centrali, a do centrali, wskazanej przez abonenta, za każdy kilometr długości linji między stacją abonentową a centralą, wskazaną przez abonenta:

a) od stacyj abonentowych, zaliczonych do I kategorji po zł. 1.

b) od stacyj abonentowych, zaliczonych do II i III kat. po „ 3.

C. Opłaty jednorazowe za poszczególne rozmowy.

§ 12. Za rozmowy, przeprowadzane z rozmównic publicznych:

a) ze stacjami abonentowemi, załączonemi do tejże centrali, co i rozmównica, za każdą t. zw. rozmowę miejscową bez ograniczenia czasu . . . . . „ 0.15

b) ze stacjami abonentowemi, załączonemi do central miejscowych, na terenie tegoż powiatu, co i rozmównicą, za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą . . „ 0.50
za każdą 3-minutową rozmowę pilną . . . . „ 1.50

§ 13. Za rozmowy, przeprowadzane z rozmównic publicznych, na terenie Katowickiej sieci Okręgowej, ze stacjami abonentowemi, załączonemi do central, wchodzących w skład tejże Katowickiej sieci Okręgowej, za każdą rozmowę bez ograniczenia czasu . . . . „ 0.15

§ 14. Za rozmowy, przeprowadzane z rozmównic publicznych w Warszawie i w miejscowościach, wchodzących w skład Warszawskiej sieci Podmiejskiej, ze stacjami abonentowemi, załączonemi do centrali miejskiej w Warszawie i do central podmiejskich (o ile to nie będzie rozmowa miejscowa)
za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą . . . . „ 0.50
„ „ „ „ pilną . . . . . „ 1.50

§ 15. Za rozmowy, przeprowadzane z dowolnej stacji abonentowej ze stacjami abonentowemi, załączonemi do central na terenie tegoż powiatu, co i stacja abonentowa wywołująca,
za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą . . . . „ 0.30
„ „ „ „ pilną . . . . . „ 0.90

§ 16. Za rozmowy, przeprowadzane ze stacyj abonentowych Warszawskiej sieci miejscowej lub sieci, wchodzących w skład Warszawskiej sieci Podmiejskiej, ze stacjami abonentowemi, załączonemi do central tychże sieci, (o ile to nie będzie rozmowa miejscowa)
za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą . . . . . „ 0.30
„ „ „ „ pilną . . . . . „ 0.90

Uwaga: Rozmowy wskazane w § 12 punkt b. i w § 14 nie mogą być przeprowadzane z romównic publicznych, wyposażonych w automaty do inkasowania należności.

§ 17. Opłaty za rozmowy międzymiastowe.

Odległość między centralami do których załączeni są wywołujący i wywoływany w kilometrach	Za 3-minutową rozmowę					Za wywołanie określonej osoby lub za wyszukanie Nr. telefonu przy rozmowach		Za wezwanie do rozmównicy	Cofnięcie zgłoszonej rozmowy
	zwykła	pilna	w godzinach słabego ruchu 21 — 8	prasowa	Polskiej Agencji Telegraf.	zwykłych	pilnych		
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	g r o s z e								
do 25 km.	50	150	30	25	12½	10	30	prócz opłat wskazanych w rub. 6 lub 7 dodatkowo na posłańca w miejscowym okręgu doręczeń 1 zł.	10
ponad 25 „ 50 „	90	270	54	45	22½	18	54		18
„ 50 „ 100 „	150	450	90	75	37½	30	90		30
„ 100 „ 200 „	270	810	162	135	67½	54	162		54
„ 200 „ 300 „	330	990	198	165	82½	66	198		66
„ 300 „ 400 „	390	1170	234	195	97½	78	234		78
„ 400 „ 500 „	450	1350	270	225	112½	90	270		90
„ 500 „ 600 „	510	1530	306	255	127½	102	306		102
„ 600 „ 700 „	570	1710	342	285	142½	114	342		114
„ 700 „ 800 „	630	1890	378	315	157½	126	378		126

D. Opłaty za specjalne świadczenia.

§ 18. Za stałe połączenie, na czas przerwy w urzędowaniu centrali dwóch załączonych do niej stacyj abonentowych:

a) jednorazowo podczas przerwy bądź obiadowej, bądź nocnej . . . . zł. 0.40

b) codziennie w ciągu miesiąca podczas przerwy bądź obiadowej, bądź nocnej . . . . „ 6.00

c) codziennie w ciągu miesiąca podczas obydwu przerw . „ 12.00

Za stałe połączenie, na czas przerwy w urzędowaniu centrali, załączonej do niej stacji abonentowej:

a) z drugą stacją abonentową, załączoną do innej centrali również z ograniczonemi godzinami urzędowania, o ile obie centrale posiadają bezpośrednie połączenie, jednorazowo podczas przerwy bądź obiadowej, bądź nocnej — podwójna opłata za zwyczajną rozmowę międzymiastową w danej relacji i prócz tego . . . . . „ 0.40

b) z centralą, pełniącą pełną służbę C, N/2 lub N, jednorazowo podczas przerwy bądź obiadowej, bądź nocnej „ 0.40 a oprócz tego opłatę za każdą rozmowę międzymiastową ,faktycznie w tym czasie przeprowadzoną.

§ 19. Za codzienne podawanie abonentowi o pewnej porze dokładnego czasu, miesięcznie . . . . „ 3.00

§ 20. Za każdy dodatkowy wiersz druku w spisie abonentów, przy pierwszem zamieszczeniu nazwiska abonenta oraz za każdy wiersz druku, przy zamieszczeniu kilkakrotnem w spisie lub dodatku do spisu . . . . „ 0.50

§ 21. Za konserwację przewodów prywatnych, zawieszonych na trasie Zarządu P. i T., za każde rozpoczęte 100 mtr. przewodu pojedyńczego rocznie . . . . „ 3.00

Za wynajęcie osobie prywatnej pojedyńczej żyły kablowej za każde rozpoczęte 100 mtr. żyły rocznie . . . . . . „ 5.00

CZĘŚĆ II.

Wyjaśnienia do taryfy telefonicznej.

§ 22. Opłaty jednorazowe wstępne i instalacyjne, wskazane w §§ 1 i 2, uiszczają wszyscy, ubiegający się o załączenie ich do sieci telefonicznej, jak również ci abonenci, którzy reflektują na nowe połączenia.

Od opłat, wskazanych w § 1 punkt a. nikt nie może być zwolniony i nikomu nie udziela się żadnych zniżek; od opłat, wskazanych w § 1 punkt b. (za odcinek poza strefą pierwszą) mogą być udzielane zniżki, gdy Zarząd Poczt i Telegrafów posiada w odpowiednim kierunku niewykorzystane linje zapasowe, nie wymagające gruntowniejszego remontu. W tych wypadkach Dyrekcjom Poczt i Telegrafów przysługuje prawo, we własnym zakresie działania pobierać zniżone opłaty w wysokości:

50% opłaty normalnej za pierwszy kilometr;
40% opłaty normalnej za drugi kilometr;
30% opłaty normalnej za trzeci kilometr;
20% opłaty normalnej za czwarty i dalsze klm.

Osoby i instytucje, które uiszczają należytości telefoniczne z sum skarbowych, płacą za linje zapasowe należytości, obliczone według rzeczywistych kosztów doprowadzenia tych linij do stanu używalności.

§ 23. Nie opłacają powtórnie opłat wstępnych, a tylko ewentualnie opłaty za zainstalowanie zdjętego aparatu (patrz § 7), za przeniesienie aparatu do innego lokalu (patrz § § 4 — 6) lub za zmianę numeru stacji abonentowej (patrz § 7).

a) osoby, które wymówiły, lub którym wymówiono abonament, o ile wznowienie abonamentu nastąpi przed upływem 2 mies. od dnia, w którym aparat został usunięty z powodu nieuiszczania opłat abonamentowych lub wygaśnięcia abonamentu i o ile osoba wznawiająca abonament opłaci abonament za czas przerwy i należność za zdjęcie i ponowne zainstalowanie aparatu w tem samem miejscu (patrz § 7) lub w innem (patrz §§ 4 — 6).

b) abonenci sezonowi, którzy korzystają z połączenia telefonicznego, względnie opłacają zań abonament normalny przynajmniej w ciągu trzech miesięcy w roku oraz za konserwację linji za cały rok (patrz § 49).

c) Prawni spadkobiercy zmarłego abonenta, gdy obejmują po nim stację telefoniczną w terminie 2 miesięcy od dnia, do którego opłacony był abonament i gdy od tegoż dnia opłacą zaległy abonament.

b) Jedno z małżeństwa, gdy drugie przekazuje mu swe prawa do abonowanego na swoje nazwisko telefonu.

e) Właściciel lub jeden z współwłaścicieli przedsiębiorstwa handlowego, przemysłowego lub posiadłości ziemskiej, gdy firma zgłosi życzenie przepisania stacji abonentowej, zapisanej na nazwisko przedsiębiorstwa lub posiadłości, na imię właściciela lub odwrotnie właściciel na imię przedsiębiorstwa.

f) Funkcjonarjusz instytucji państwowej, społecznej lub prywatnej, lub przedsiębiorstwa, korzystający ze stacji abonentowej, zainstalowanej i abonowanej dla niego przez istytucję lub przedsię-

biorstwo, gdy zgłasza życzenie przepisania użytkowanej stacji na własne nazwisko, właściwy zaś abonent - płatnik z praw swych rezygnuje.

g) Nowonabywca lub dzierżawca przedsiębiorstwa handlowego, przemysłowego lub posiadłości ziemskiej, gdy zgłasza życzenie przepisania na swoje nazwisko stacji abonentowej czynnej w danem przedsiębiorstwie lub posiadłości ziemskiej, poprzedni. zaś właściciel z praw abonenta rezygnuje.

We wszystkich wyszczególnionych w punktach d, e, f, g, wypadkach przekazanie praw do abonamentu państwowej sieci telefonicznej, względnie zmiany nazwiska lub firmy, pod którą w spisie abonentów dana stacja abonentowa figuruje, może nastąpić tylko na podstawie pisemnych deklaracyj, wnoszonych do miejscowego urzędu poczt i telegrafów przez obie zainteresowane strony. W wypadku pod c. deklaracja jest jednostronna, lecz składający deklarację musi udowodnić swe prawo spadkowe.

Strona, przejmująca urządzenie abonentowe pierwotnego właściciela, przejmuje i jego zobowiązania wobec Zarządu Poczt i Telegrafów, co musi być zaznaczone w deklaracji, względnie stwierdzone podpisaniem odpowiednich załączników, oraz uiszcza ustaloną taryfą telefoniczną należność kancelaryjną za przepisanie abonamentu, zmianę numeru lub adresu (patrz § 7).

§ 24. Opłaty wstępne i instalacyjne uiszcza ubiegający się o stację abonentową zasadniczo zgóry przed rozpoczęciem roboty. Może on jednak za zgodą właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów, uiścić je w ratach, wnosząc przed rozpoczęciem robót: 50 zł. na rachunek należytości za pierwszą strefę i 25% pozostałych kosztów, resztę zaś po oddaniu telefonu do użytku w 10 najwyżej następujących po sobie ratach miesięcznych równocześnie z opłatą abonamentową.

Zgóry pobrane opłaty wstępne przed oddaniem do użytku urządzenia abonentowego podlegają w całości zwrotowi tylko w tym wypadku, gdy urządzenie to z winy Zarządu Poczt i Telegrafów nie zostało uskutecznione przed upływem 3 miesięcy od dnia wpłacenia należności i osoba ubiegająca się o połączenie abonentowe rezygnuje z urządzenia i żąda zwrotu opłat.

Jeżeli natomiast ubiegający się o urządzenie telefoniczne cofnął przed powyższym terminem swe zgłoszenie lub sam jest winien, iż urządzenie nie mogło być na czas uskutecznione, Zarząd zaś Poczt i Telegrafów poniósł już pewne wydatki, wydatki te winien zwrócić ubiegający się o telefon. Przy obliczaniu poniesionych wydatków wartość nieużytych materjałów przyjmuje się na koszt Zarządu Poczt i Telegrafów.

§ 25. Przez uiszczanie opłat wstępnych i instalacyjnych abonent nabywa prawa do korzystania z oddanej mu do dyspozycji stacji abonentowej przez cały czas trwania abonamentu, nie nabywa jednak praw własności do tej stacji, ani też do linji. Zarówno urządzenia linjowe, jak i aparaty, pozostają własnością Zarządu Poczt i Telegrafów i tylko Zarząd pomieniony może niemi dysponować.

Powyższe nie dotyczy aparatów, zakupionych przez abonenta. Aparaty te pozostają jego własnością.

§ 26. Od chwili oddania abonentowi telefonu do użytku abonent odpowiedzialny jest materjalnie za uszkodzenie lub zniszczenie znajdu-

jących się u niego aparatów oraz innych części urządzenia, o ile uszkodzenie nie jest wynikiem normalnego zużycia się. W danym razie abonent obowiązany jest zwrócić koszt naprawy uszkodzonego urządzenia.

§ 27. Wszelkie zmiany w urządzeniach telefonicznych uskuteczniać mogą jedynie organa Zarządu Poczt i Telegrafów.

Abonentowi nie wolno dokonywać na własną rękę żadnych zmian w urządzeniu telefonicznem. W razie dokonania samowolnych zmian abonent obowiązany jest uiścić Zarządowi Poczt i Telegrafów koszty wynikłe z powodu ewentualnej przeróbki urządzenia oraz należną ewentualnie różnicę opłat abonamentowych od kwartału wstecz.

W wypadkach samowolnego dokonania zmian w urządzeniu abonent na zarządzenie właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów może być pozbawiony połączenia telefonicznego.

§ 28. Zarząd Poczt i Telegrafów sam dostarcza materjały i aparaty potrzebne do wykonania linij i stacyj abonentowych telefonicznych oraz sam wykonuje — odnośne roboty.

Ubiegającemu się o telefon pozostawia się możność za zgodą właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów samemu dostarczyć słupy, potrzebne do budowy linji, przebiegającej poza pierwszą strefą. Słupy te winny odpowiadać przyjętym przez Zarząd Poczt i Telegrafów warunkom technicznym. Winny one być impregnowane, o ile na danej sieci stosowane są takie słupy.

Na żądanie właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów, ubiegający się o przyłączenie do centrali winien sam zakupić aparaty specjalne, jako to: centralki automatyczne, aparaty telefoniczne szeregowe, podsłuchowe i t. p., których Zarząd P. i T. wogóle nie stosuje.

Dostarczenie wskazanych powyżej aparatów nie wpływa na obniżenie wysokości opłat wstępnych i abonamentowych.

§ 29. Każda stacja telefoniczna abonentowa zasadniczo winna posiadać oddzielną linję telefoniczną, łączącą ją z miejscową centralą.

Stacja abonentowa, posiadająca samodzielne połączenie z centralą, nosi nazwę stacji głównej, odnośne zaś połączenie — nazwę połączenia głównego.

Wyjątkowo, gdy system urządzeń centrali miejskiej nie stoi temu na przeszkodzie, zapomocą jednej linji telefonicznej można połączyć z centralą kilka stacyj abonentowych. Połączenie takie nosi nazwę połączenia towarzyskiego i polega na tem, że wszystkie stowarzyszone stacje abonentowe załączone są do wspólnego przewodu równolegle. Przy wywoływaniu poszczególnych stacyj koniecznem jest stosowanie odmiennych sygnałów.

§ 30. Połączenia towarzyskie mogą być urządzane przy zachowaniu następujących warunków:

1) stacje telefoniczne towarzyskie mogą znajdować się jedynie w drugiej strefie, w odległości ponad 3 klm. od granicy strefy pierwszej danej sieci miejscowej,
2) ilość stacyj telefonicznych, stanowiących połączenie towarzyskie, nie może być większa niż 4.
3) stacje telefoniczne połączenia towarzyskiego muszą być zgrupowane w jednej magistrali,

4) udziałowcy połączenia towarzyskiego winni sami dobrać i zgłosić grupę towarzyską. Za całą grupę jednak odpowiada wobec Zarządu Poczt i Telegrafów jeden upoważniony udziałowiec.

5) dołączenie nowego telefonu towarzyskiego do już istniejącej grupy może nastąpić tylko za zgodą wszystkich uczestników tego połączenia.

Uwaga: Istniejące już połączenia towarzyskie, które nie odpowiadają podanym powyżej warunkom, mogą być utrzymane nadal aż do chwili rekonstrukcji centrali miejskiej lub zgłoszenia przez udziałowców zmian personalnych lub ilościowych w stowarzyszonej grupie.

§ 31. Do każdej stacji abonentowej głównej może być przyłączony jeden lub kilka aparatów telefonicznych dodatkowych.

Gdy chodzi o przyłączenie jednego aparatu dodatkowego, aparat główny uzupełnia się przełącznikiem z dzwonkiem i tarczą spadkową. Gdy chodzi o przyłączenie kilku aparatów dodatkowych, znajdują zastosowanie aparaty szeregowe lub centralki domowe.

Aparaty dodatkowe zasadniczo mogą być instalowane w takich tylko lokalach, które mogą być połączone z lokalem stacji abonentowej głównej linją telefoniczną niewychodzącą poza obręb jednej posesji.

Zasada ta nie obowiązuje, gdy zarówno stacja abonentowa główna, jak i dodatkowa, zainstalowane są w posesjach, położonych poza strefą pierwszą przy jednej i tej samej magistrali lub jej odgałęzieniach.

W wypadkach wyjątkowych Dyrekcja P. i T. może zezwolić na to, by stacja dodatkowa i stacja główna, znajdujące się w różnych posesjach, z których obie lub jedna położone są w obrębie strefy pierwszej, otrzymały połączenie bezpośrednie.

Za takie bezpośrednie połączenie abonent uiszcza opłaty wstępne (§ 1 a.) i opłaty abonentowe (§ 8, poz. 1 — 3), jak za stacje i połączenie główne.

§ 32. Linje telefoniczne, łączące centralki domowe z centralą miejscową, buduje i konserwuje Zarząd P. i T. na zasadach przewidzianych dla połączeń głównych (§ § 1 i 8, poz. 7).

Ilość połączeń centralki domowej z centralą miejscową uzależniona jest od ilości aparatów dodatkowych: przynajmniej jedno połączenie główne musi wypadać na każde 7 aparatów dodatkowych.

Centralki domowe, z wyjątkiem centralek automatycznych i urządzeń szeregowych, jak również załączone do nich aparaty dodatkowe, instaluje i utrzymuje zasadniczo Zarząd P. i T., w pewnych jednak wypadkach może odmówić wykonania takiej instalacji, pozostawiając abonentowi możność wykonania takowej własnemi środkami.

Konserwacja wykonanych przez abonenta centralek należy do abonenta. O zmianach w urządzeniu centralek, konserwowanych przez abonenta, w szczególności zaś o zwiększeniu lub zmniejszeniu liczby dodatkowych aparatów, abonent obowiązany jest niezwłocznie powiadamiać Zarząd Sieci telef.

Obsługa centralek domowych we wszystkich wypadkach należy do abonenta.

§ 33. Przyłączanie do centrali miejscowej egzystujących lub nowopowstających centralek domowych, zainstalowanych za zgodą właściwej

Dyrekcji P. i T. przez samego abonenta, może mieć miejsce przy zachowaniu następujących warunków:

a) system urządzeń centralki domowej winien odpowiadać systemowi urządzeń centrali Zarządu Poczt i Telegrafów,

b) wszystkie aparaty obsługiwane przez taką centralę mają się znajdować w jednej posiadłości,

c) ilość dodatkowych aparatów telefonicznych centralki domowej nie może być mniejsza niż 6.

§ 34. Przy głównych lub dodatkowych aparatach telefonicznych mogą być umieszczane wyłącznie w tym samym lokalu następujące urządzenia dodatkowe: dzwonki, tarcze spadkowe, dodatkowe gniazdka wtyczkowe, dodatkowe słuchawki.

§ 35. Stację abonentową przyłącza się zasadniczo do najbliższej centrali telefonicznej.

Na prośbę ubiegającego się i w wypadkach zasługujących na uwzględnienie, właściwa Dyrekcja Poczt i Telegrafów może zezwolić na przyłączenie aparatu głównego do centrali dalszej na odległość do 50 km. i wymierzyć zwiększone opłaty abonamentowe jako odszkodowanie za straty spowodowane zmniejszeniem ilości rozmów międzymiastowych. Wymiar tej dodatkowej opłaty określa § 11 niniejszej taryfy.

§ 36. Abonenci obowiązani zezwalać organom Zarządu Poczt i Telegrafów wchodzić do lokali, w których są zainstalowane stacje abonentowe oraz ułatwiać im kontrolę i konserwację odnośnych urządzeń. Dotyczy to również kontroli stacyj wykonanych przez abonenta, lecz przyłączonych do centrali państwowej.

Niestosowanie się do powyższych postanowień powoduje wyłączenie stacji z sieci.

Organa Zarządu P. i T., przeprowadzające kontrolę, obowiązane są okazywać abonentom legitymacje, stwierdzające ich charakter służbowy.

§ 37. Wysokość opłat wstępnych (patrz § 1) i abonentowych (patrz § 8) pobieranych od abonentów sieci miejscowych, uzależnia się od grupy, do której dana sieć została zaliczoną.

Podział sieci miejscowych na grupy oparty jest na ilości stacyj abonentowych głównych, wchodzących w skład danych sieci, a mianowicie:

grupę	I	stanowią	sieci z ilością stacyj abonentowych		do	20
„	II	„	„ „ „	od	21 do	100
„	III	„	„ „ „	od	101 do	400
„	IV	„	„ „ „	od	401 do	2000
„	V	„	„ „ „		ponad	2000

Zmiany w zaszeregowaniu sieci do tej lub innej grupy, przeprowadzane co kwartał na podstawie danych o ilości stacyj abonentowych na pierwszego stycznia, kwietnia, lipca i października, obowiązują po upływie kwartału to jest od pierwszego kwietnia, lipca, października. i stycznia.

Przy ustalaniu ilości stacyj abonentowych nie są brane pod uwagę stacje służbowe władz, urzędów i organów Zarządu Poczt i Telegrafów.

Przytoczone powyżej zasady zaszeregowywania sieci miejscowych poszczególnych grup nie dotyczą Warszawskiej Sieci Podmiejskiej (patrz §§ 39 — 41) i Katowickiej Sieci Okręgowej (patrz § 42).

§ 38. Teren obsługiwany przez jedną lub kilka równorzędnych central sieci miejscowej stosownie do odległości od ośrodka danej sieci dzieli się na dwie strefy:

a) strefę pierwszą stanowią tereny, położone od ośrodków w promieniu 1,5 kilometra w sieciach zaliczonych do grupy I
 1,5 " " " " II
 2 " " " " III
 2 " " " " IV
 3 " " " " V

b) strefę drugą stanowią tereny, położone poza granicą strefy pierwszej.

Za ośrodek, z którego się zakreśla granicę pierwszej strefy, przyjmuje się normalnie lokal centrali. W wyjątkowych wypadkach, gdy centrala położona jest na krańcu miasta, lub gdy w jednem i tem samem mieście jest kilka central, przyjmuje się za ośrodek pewien stały punkt tak wybrany, by zakreślony z niego obwód obejmował możliwie największą część zabudowanej przestrzeni danego osiedla.

W tym wypadku o wyznaczeniu ośrodka rozstrzyga Ministerstwo Poczt i Telegrafów na wniosek właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

§ 39. Warszawską Sieć Podmiejską tworzą: centrala podmiejska w Warszawie wraz z bezpośrednio załączonemi do niej stacjami abonentowemi i czynne w okolicach Warszawy sieci miejscowe, których centrale połączone są bezpośrednio z centralą podmiejską w Warszawie, a mianowicie: Brwinów, Brzegi, Dąbrówka koło Radzymina, Dębe Wielkie, Falenica, Henryków k/Warszawy, Jabłonna k/Warszawy, Jadów, Józefów k/Otwocka, Karczew k/Otwocka, Marki, Międzyleś, Milanówek, Miłosna, Modlin, Nadarzyn, Nieporęt, Nowy-Dwór k/Modlina, Odolany k/Warszawy, Okuniew, Otwock, Piaseczno k/Warszawy, Piastów, Pomiechówek, Pruszków, Radość, Radzymin, Rembertów, Skolimów, Stara -Wieś, Sulejówek, Świder, Tłuszcz, Urle, Wesoła k/Warszawy, Włochy, Wołomin, Zakroczym, Zabrodzie, Zegrze, Zielonka k/Warszawy.

§ 40. Abonenci, których stacje załączone są bezpośrednio do centrali podmiejskiej w Warszawie, uiszczają:

a) opłaty wstępne, przewidziane dla abonentów w sieciach grupy V,

b) opłaty abonamentowe, przewidziane dla abonentów w sieciach grupy V z dopłatą przewidzianą dla abonentów załączonych do central dalszych, z pominięciem bliższych (patrz § 11). Uiszczanie tak wymierzonego abonamentu uprawnia ich do bezpłatnego prowadzenia rozmów ze stacjami abonentowemi załączonemi do central podmiejskiej i miejskiej w Warszawie,

c) opłaty zniżone za rozmowy międzymiastowe ze stacjami abonentowemi załączonemi do central wchodzących w skład Warszawskiej Sieci Podmiejskiej (patrz § 16).

§ 41. Abonenci, których stacje załączone są do central wchodzących w skład Warszawskiej Sieci podmiejskiej uiszczają:

a) opłaty wstępne i abonamentowe według grupy, do której dana sieć miejscowa została zaszeregowana na podstawie rzeczywistej ilości stacyj abonentowych, załączonych do centrali miejscowej. Uiszczanie tego rodzaju abonamentu uprawnia ich do bezpłatnego prowadzenia rozmów tylko z abonentami danej sieci miejscowej,

b) opłaty zniżone za rozmowy międzymiastowe ze wszystkiemi stacjami, załączonemi do central podmiejskiej i miejskiej w Warszawie i do central wchodzących w skład Warszawskiej Sieci Podmiejskiej (patrz § 16).

§ 42. Katowicką Sieć Okręgową tworzą sieci miejscowe: w Katowicach, Królewskiej Hucie, Tarnowskich Górach, Siemianowicach, Mysłowicach, Szopienicach, Mikołowie, Rudzie Śląskiej i Szarleju oraz w Bielaszowicach, Kochłowicach, Łagiewnikach Śląskich i Nowej-Wsi koło Królewskiej Huty.

Abonenci, których stacje załączone są do pierwszych 9 z wyszczególnionych powyżej central, uiszczają opłaty abonamentowe przewidziane dla abonentów w sieciach grupy V, abonenci zaś, których stacje załączone są do 4 ostatnich z wyszczególnionych central, uiszczają opłaty przewidziane dla abonentów w sieciach grupy IV. Uiszczenie tak wymierzonego abonamentu uprawnia ich do bezpłatnego prowadzenia rozmów ze wszystkimi abonentami Katowickiej Sieci Okręgowej.

Opłaty wstępne uiszczają abonenci Katowickiej Sieci Okręgowej według grup, do których każdą poszczególną sieć należałoby zaszeregować na podstawie rzeczywistej ilości stacyj abonentowych załączonych do danej centrali miejscowej.

§ 43. Wysokość opłaty abonamentowej za aparaty główne połączone z centralą zależną jest:

a) od kategorji abonamentu,
b) od grupy, do której jest zaliczona dana sieć (patrz § 37),
c) od strefy, w której znajduje się aparat abonenta.

§ 44. Rozróżnia się następujące kategorje abonamentu:

a) Abonament I kategorji. Do tej kategorji zalicza się aparaty zainstalowane w mieszkaniach prywatnych i przeznaczone wyłącznie do użytku abonenta i jego domowników. Aparaty w mieszkaniach osób zawodów wolnych (lekarzy, adwokatów, inżynierów, dentystów, felczerów, akuszerek i t. p.) mogą być zaliczone do tej kategorji wtedy tylko, gdy osoby pomienione nie zatrudniają w swych mieszkaniach pomocników lub innych pracowników oraz gdy odwiedzająca ich klijentela nie ma dostępu do telefonu,
b) Abonament II kategorji. Do tej kategorji zalicza się aparaty, przeznaczone do użytku abonenta i osób u niego pracujących, a zainstalowane w instytucjach państwowych, samorządowych, społecznych, handlowych, przemysłowych, w kantorach, agenturach, sklepach, szkołach, ambulatorjach, kancelarjach, majątkach ziemskich i t. p. oraz w mieszkaniach osób zawodów wyzwolonych, jeżeli telefony ich nie podpadają pod abonament I kategorji,
c) Abonament III kategorji. Do tej kategorji zalicza się aparaty dostępne dla publiczności, jako to: w hotelach, restauracjach, w kawiarniach, cukierniach, teatrach, giełdach, domach zdrowia, klubach, w ogólnych salach domów bankowych, dla lokatorów jednego domu i t. p., nadto w sklepach, gdy aparat założony jest w miejscu dostępnem dla publiczności,
d) Abonament towarzyski. Do tej kategorji zalicza się aparaty bez względu na miejsce, w którem są zainstalowane, jeżeli stanowią grupę towarzyską.

Grupa towarzyska może być utworzona w dwójkę, w trójkę, lub w czwórkę.

Wysokość abonamentu towarzyskiego zależy od ilości udziałowców danej grupy towarzyskiej (patrz § 8 poz. 4 — 6). Jeżeli wskutek wycofania się udziałowców w danej grupie towarzyskiej pozostanie załączony tylko jeden z telefonów towarzyskich, połączenie to traci charakter abonamentu towarzyskiego i podpada pod abonament za połączenie główne (patrz § 8 poz. 1 — 3).

§ 45. Jeżeli do stacji abonentowej głównej dołączone są jeden lub kilka aparatów dodatkowych i poszczególne aparaty podpadają pod rozmaite kategorje abonamentu, wówczas stację główną zalicza się do najwyższej kategorji abonamentu, jaka w danym wypadku wchodzi w rachubę.

§ 46. Abonentem stacji dodatkowej jest zawsze abonent stacji głównej, bez względu na to, gdzie zainstalowany jest aparat dodatkowy.

§ 47. Rozpoczęcie abonamentu liczy się od dnia oddania abonentowi stacji do użytku t. j. od dnia załączenia stacji głównej do centrali, stacji zaś dodatkowej — do stacji głównej.

§ 48. Minimalny okres czasu na jaki może być zgłoszony abonament telefoniczny wynosi od chwili uruchomienia stacji:

a) dla stacyj abonentowych położonych w strefie I — 3 miesiące,

b) dla stacyj abonentowych położonych w strefie II — 12 miesięcy.

Przypadające za wskazany okres czasu opłaty abonamentowe abonent winien uiścić w tym nawet wypadku, gdy stacja abonentowa została unieruchomiona przed upływem 3 względnie 12 miesięcy bądź na skutek jego własnego życzenia, bądź na skutek zarządzenia władz P. i T.

§ 49. Osoby, którym potrzebny jest telefon nie na stałe, a tylko na pewien okres czasu bądź rok rocznie, bądź jednorazowo, mogą zgłaszać tak zw. abonament „sezonowy" względnie „czasowy".

Abonament „sezonowy" tem się różni od stałego, iż mimo długotrwałych przerw między jednym sezonem a drugim, wznowienie abonamentu nie pociąga za sobą konieczności ponownego uiszczania opłat wstępnych, opłaconych przy pierwszem zgłoszeniu (patrz § 23 poz. b.).

Abonent sezonowy uiszcza rok rocznie:

a) normalne opłaty abonamentu za cały okres czasu, w ciągu którego korzystał ze stacji abonentowej, nie mniej jednak jak za 3 miesiące;

b) opłaty za konserwację całej linji telefonicznej od centrali do stacji abonentowej w wymiarze rocznym według § 9;

c) opłaty za zdjęcie i ponowne zainstalowanie aparatu względnie aparatów (patrz § 7).

Opłaty wskazane pod a abonent sezonowy uiszcza w ratach miesięcznych, przyczem pierwsza rata odpowiada opłatom abonamentowym za czas od dnia uruchomienia stacji do końca miesiąca, następne — opłatom miesięcznym, ostatnia — opłatom abonamentowym za czas od 1-go ostatniego miesiąca do dnia zdjęcia telefonu.

Opłaty wskazane pod b abonent uiszcza w dwóch równych ratach: pierwszą równocześnie z pierwszą ratą abonamentu, drugą — po ukończe-

niu sezonu. Z tej drugiej raty mogą być potrącone ewenetualne nadpłaty abonamentu, gdy abonent uiścił abonament za cały ostatni miesiąc, a korzystał z telefonu tylko przez część miesiąca.

Abonament „czasowy" tem się różni od stałego i sezonowego, iż może być zgłoszony na dowolny okres czasu, nie krótszy jednak niż miesiąc.

Abonent czasowy uiszcza zgóry przy zgłoszeniu:

a) opłaty wstępne i instalacyjne według §§ 1 i 2 taryfy i

b) opłaty abonamentowe normalne za jeden miesiąc.

Ewentualne zaś należności za dalsze korzystanie z połączenia uiszcza w ratach tygodniowych zgóry w stosunku ¼ opłaty miesięcznej.

§ 50. Abonenci III kategorji mogą zezwalać na korzystanie z ich telefonu osobom postronnym i pobierać od nich za to opłatę, nieprzekraczającą stawki ustalonej taryfą za rozmowy miejscowe prowadzone z rozmównic publicznych.

§ 51. Abonent jest odpowiedzialny za treść przeprowadzanych z jego aparatu rozmów. W tym więc wypadku, gdy zostanie stwierdzonem że treść tych rozmów zagraża bezpieczeństwu publicznemu, lub obraża moralność publiczną, lub też gdy rozmawiający w odniesieniu do obsługi centrali zachowuje się w sposób niekulturalny, stacja jego na skutek zarządzenia odpowiedniej władzy może być wyłączona z sieci.

W tych wszystkich wypadkach, gdy stacja abonentowa wyłączona została z sieci na skutek zarządzenia władzy, uiszczone przez abonenta opłaty zwrotowi nie podlegają.

§ 52. Abonent, który chce się zrzec abonamentu, winien to zgłosić pisemnie temu urzędowi pocztowo-telegraficznemu, do którego centrali jest załączony.

§ 53. Abonent traci prawo do korzystania z oddanego mu do dyspozycji połączenia:

a) gdy upłynął termin, od którego wypowiedział abonament;

b) gdy nie uiścił w przepisowym terminie abonamentowych i innych, związanych z abonamentem opłat miesięcznych (patrz § 54);

c) gdy na zasadzie orzeczenia właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów został pozbawiony posiadanego połączenia abonamentowego wskutek nadużywania telefonu (patrz § 51).

§ 54. Opłaty abonamentowe i inne opłaty miesięczne związane z abonamentem winny być uiszczone zgóry, a mianowicie:

a) pierwsza rata za czas od dnia oddania telefonu do użytku do końca miesiąca kalendarzowego zaraz po otrzymaniu rachunku;

b) następne raty miesięczne z początkiem każdego miesiąca kalendarzowego.

Opłaty te winny być uiszczane przez abonenta najpóźniej w ciągu dni 7, licząc od dnia doręczenia mu rachunku.

W razie nieuregulowania należności w ciągu dni 7, aparat abonenta wyłącza się z centrali i załącza się go z powrotem dopiero po ewentualnem uiszczeniu zaległości łącznie z okresem wyłączenia aparatu.

Po upływie dalszych 7 dni telefon usuwa się z lokalu abonenta.

Powyższe rygory nie mają zastosowania do abonenetów, których telefony opłacane są z sum skarbowych.

Opłaty już wniesione podlegają zwrotowi tylko wtedy, gdy abonent nie z własnej winy nie mógł korzystać z telefonu nie mniej niż przez dni 15, licząc od dnia, w którym doniósł właściwemu urzędowi telefonicznemu o uszkodzeniu swej stacji. Zwrot oblicza się proporcjonalnie za całą ilość dni, podczas których telefon był nieczynny.

Na życzenie abonenta abonament może być opłacony zgóry za okres kilkumiesięczny.

§ 55. Rozmowy przeprowadzane z rozmównic publicznych lub ze stacyj abonentowych, załączonych do centrali jednej sieci miejscowej, z osobami korzystającemi z rozmównic lub stacyj abonentowych, załączonych do centrali innej sieci, noszą nazwę rozmów międzymiastowych.

Za rozmowy międzymiastowe pobierana jest opłata od każdej rozmowy.

§ 56. Opłaty za rozmowy międzymiastowe, przeprowadzane z rozmównic publicznych uiszczają osoby zgłaszające rozmowy przy samem zgłoszeniu.

Opłaty za rozmowy międzymiastowe, przeprowadzone ze stacyj abonentowych uiszczają abonenci tych stacyj zdołu w ciągu dni 7 po otrzymaniu rachunku.

W razie nieuiszczenia należności w powyższym terminie pozbawia się abonenta prawa prowadzenia rozmów międzymiastowych aż do chwili zapłacenia zaległości.

W wypadku dwukrotnego zalegania z uiszczeniem należności za rozmowy międzymiastowe właściwa Dyrekcja Poczt i Telegrafów może uzależnić dopuszczenie abonenta do prowadzenia rozmów międzymiastowych od uprzedniego złożenia przez abonenta zaliczki na rachunek tych rozmów i uzupełnienia jej w miarę wyczerpania.

§ 57. Czas trwania rozmowy międzymiastowej oblicza się według jednostek trzy-minutowych przyczem część trzech minut uważa się za całą jednostkę.

Odległość, według której określa się wysokość opłaty za jednostkę rozmowy, oblicza się w linji powietrznej pomiędzy centralami sieci miejscowych, do których załączone są stacje abonentowe, względnie rozmównice publiczne, za pośrednictwem których przeprowadzana jest rozmowa.

Dla obliczania tej odległości stosuje się system pól sytuacyjnych według instrukcji, zamieszczonej w wydawanym przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów „Spisie urzędów i agencyj pocztowych, telegraficznych i telefonicznych".

§ 58. W niektórych wypadkach, wskazanych w §§ 12b, 13, 14, 15 i 16 niniejszej taryfy, dotyczących rozmów międzymiastowych w obrębie poszczególnych powiatów, w obrębie Warszawskiej Sieci Podmiejskiej i w obrębie Katowickiej Sieci Okręgowej, rozmowy międzymiastowe traktowane są według zasad odrębnych, a mianowicie, nie uwzględnia się odległości między wchodzącemi w grę centralami i przy wszelkich odległościach pobiera się opłaty jednolite.

Przy zamawianiu rozmów tego rodzaju nie można żądać wywołania ściśle określonej osoby (patrz § 60) żądać wyszukania numeru wzywanego abonenta (patrz § 61) lub wzywać kogoś do rozmównicy (patrz § 62).

§ 59. Rozmowy międzymiastowe, podlegające opłacie, dzielą się na państwowe i prywatne. Prywatne dzielą się na zwyczajne i pilne, w godzinach zaś słabego ruchu od godziny od 21 do 8 — ulgowe, zastępujące zwykłe.

Zniżkowe rozmowy prasowe i Polskiej Agencji Telegraficznej nie mogą być zgłaszane jako rozmowy pilne i mogą być przeprowadzane tylko między godziną 18 a 9.

§ 60. Abonenci oraz osoby, korzystające z rozmównicy publicznej, mogą zgłaszać rozmowy międzymiastowe z abonentami innych sieci, wymieniając oprócz numeru telefonu również nazwisko osoby, z którą chcą mówić.

W tym wypadku pobiera się oprócz opłaty za rozmowę, także opłatę za przesłanie nazwiska osoby wezwanej do rozmowy (patrz § 17 rubryka 6 — 7).

§ 61. Jeżeli zgłaszający rozmowę nie może wskazać numeru telefonu wzywanego abonenta, może zgłosić wezwanie, podając nazwisko, adres i bliższe określenie danego abonenta, wystarczające do odszukania go w spisie abonentów przez odnośną centralę.

W tym wypadku pobiera się oprócz opłaty za rozmowę także opłatę za wyszukanie numeru telefonu (patrz § 17 rubr. 6 — 7).

Jeżeli okaże się, że wzywana strona nie posiada telefonu lub, że podane określenia są niewystarczające, o czem decyduje centrala w siedzibie wzywanego abonenta, zwraca się względnie nie zalicza się opłaty za rozmowę, zatrzymując opłatę za wyszukanie numeru telefonu.

Opłaty za wyszukanie numeru telefonu nie pobiera się od władz i urzędów państwowych przy zgłaszaniu rozmów do władz i urzędów państwowych w innej miejscowości.

§ 62. Abonenci oraz osoby korzystające z rozmównic publicznych, mogą wzywać do rozmównicy osoby nieabonujące telefonu, zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczeń urzędu przeznaczenia.

W tym wypadku pobiera się oprócz opłaty za rozmowę także opłatę za przesłanie nazwiska osoby wezwanej do rozmowy (patrz § 17 rub. 6 — 7). jeszcze opłatę za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń (patrz § 17 rub. 8).

§ 63. Jeżeli rozmowa nie doszła do skutku z powodu złego stanu przewodów albo aparatów lub z innych przyczyn, związanych z wykonywaniem służby, zwraca się całą opłatę za rozmowę łącznie z ewentualnemi opłatami dodatkowemi określonemi w §§ 60, 61 i 62.

W razie niedojścia rozmowy do skutku z powodu niezgłoszenia się wzywanego abonenta na wywołanie centrali, zwraca się całą opłatę za rozmowę z ewentualną opłatą za przesłanie nazwiska osoby wzywanej.

Jeżeli zgłaszający rozmowę nie uzyska żądanego połączenia z powodu zajęcia linij telefonicznych w ciągu jednej godziny przy rozmowie pilnej, w ciągu trzech godzin zaś przy rozmowie zwyczajnej i rezygnuje z rozmowy, nie zamierzając dłużej oczekiwać, zwraca się całą opłatę za rozmowę oraz opłaty: za przesłanie nazwiska osoby wezwanej do rozmowy i za wyszukanie numeru telefonu.

§ 64. Jeżeli zgłaszający rozmowę cofnie ją przed upływem terminu wskazanego w ostatnim ustępie poprzedniego paragrafu, pobiera się za cofnięcie stosowną opłatę (patrz § 17 rubr. 9); resztę opłaty za rozmowę zwraca się. Opłaty dodatkowe, określone w §§ 60, 61 i 62, zatrzymuje się.

W centralach o służbie ograniczonej zgłoszenia mają ważność do końca godzin urzędowych w danym dniu, w centralach o służbie nieprzerwanej — do godziny 24.

Na życzenie zgłaszającego rozmowę, zgłoszenie pozostające bez rezultatu w ciągu wskazanego wyżej czasu, może być jednak przesunięte na najbliższy okres godzin urzędowych z zachowaniem pierwszeństwa w kolejności.

Przepisanie romowy zwykłej na pilną jest dopuszczalne i nie uważa się za cofnięcie pierwotnie zgłoszonej rozmowy.

§ 65. Okres czasu podlegający opłacie za rozmowę międzymiastową liczy się od chwili, gdy rozmawiający faktycznie rozpoczęli rozmowę.

§ 66. Jeżeli wzywany abonent, który zgłosił się na wywołanie centrali, nie zgłosi się do przeprowadzenia rozmowy, rozmowę uważa się za cofniętą.

Zwrot opłat następuje wówczas przy zastosowaniu postanowień § 64.

W ten sposób postępuje się, jeżeli wezwany abonent odmówi przeprowadzenia rozmowy lub wezwana do rozmównicy osoba odmówi przyjścia albo nie zgłosi się w ciągu 6 godzin urzędowych danego urzędu od chwili doręczenia jej wezwania oraz, gdy osoby tej nie można odszukać pod wskazanym adresem.

§ 67. Jeżeli zgłaszający rozmowę nie stawi się do przeprowadzenia jej na wywołanie centrali, rozmowę uważa się za przeprowadzoną i nie zwraca się opłaty ani za rozmowę ani opłat dodatkowych.

§ 68. Rozmowę uważa się za przeprowadzoną bez względu na to, kto rozmawiał z telefonu abonenta wzywającego lub wezwanego.

§ 69. Abonent stacji załączonej do centrali z ograniczoną ilością godzin służby może żądać za specjalną opłatą (patrz § 18) stałego połączenia go z drugą stacją załączoną bądź do tejże centrali, bądź do innej, ze służbą L. mającej z nią bezpośrednie połączenie, bądź wreszcie z centralą o pełnej służbie, bądź dziennej C. N/2, bądź nocnej N.

Wypadek pierwszy traktowany jest jako ruch miejscowy, pozostałe trzy — jako ruch międzymiastowy.

W ruchu miejscowym stałe połączenia poza godzinami urzędowemi między dwoma abonentami są dozwolone jako jednorazowe przez jedną przerwę obiadową lub nocną oraz jako miesięczne, jednorazowo lub dwurazowo w ciągu doby. Zamiar uzyskania takiego połączenia winien abonent zgłosić w urzędzie p.-t., do którego centrali jest załączony. Spełnienie tego życzenia uzależnia się od zgody drugiego interesowanego abonenta.

W ruchu międzymiastowym dopuszcza się stałe jednorazowe połączenia poza godzinami urzędowemi przez południe lub noc, jeżeli nie sprzeciwiają się temu względy natury technicznej i względy na korespondencję, przeprowadzaną zapomocą sieci przewodów, które w danym razie wchodzą w rachubę.

Miesięczny abonament na połączenia stałe poza godzinami urzędowemi w ruchu międzymiastowym jest niedozwolony.

§ 70. Prawo pierwszeństwa pomiędzy zgłaszającymi się o połączenia poza godzinami urzędowemi przysługuje władzom państwowym, a w razie kolizji kilku władz, tej władzy, która pierwsza się zgłosiła. Jeżeli jednak między temi władzami jest Policja Państwowa, to tej bezwarunkowo należy się pierwszeństwo przed innemi władzami państwowemi.

Jeżeli dla uskutecznienia połączeń takich potrzebne są jakie specjalne urządzenia techniczne, winien ubiegający się o połączenie zwrócić koszt ich zakupu i przysposobienia do użytku.

§ 71. Za specjalną opłatą dopuszczalne jest w tych urzędach, w których ze względu na warunki służbowe może to być zaprowadzone, codzienne podawanie abonentowi dokładnego czasu o pewnej porze (patrz § 19).

§ 72. Do każdego telefonu głównego abonent otrzymuje z urzędu spis abonentów. Za spis ten abonent obowiązany jest uiścić opłatę ustaloną przez Zarząd Poczt i Telegrafów. Odnośna opłata winna być uiszczona przy najbliższej opłacie abonamentu. Od przyjęcia i opłacenia spisu abonentów, abonent nie może się uchylać.

Dalsze egzemplarze spisu poza pierwszym, czy to dla aparatu głównego, czy to dla aparatów dodatkowych, może abonent otrzymać na własne żądanie, uiszczając ustaloną opłatę, o ile Zarząd Poczt i Telegrafów posiada zapasowe egzemplarze spisu do dyspozycji.

Doręczenie spisu odbywa się bezpłatnie.

Powyższe postanowienia odnoszą się również do dodatków do spisu abonentów.

§ 73. Każdy abonent, posiadający jedną stację główną, ma prawo do jednorazowego bezpłatnego zamieszczenia jego nazwiska w spisie; kto abonuje więcej niż jedną stację główną ma prawo żądać, by nazwisko jego zamieszczone było w spisie bezpłatnie tyle razy, ile abonuje stacyj głównych.

Nazwiska abonentów zamieszcza się w spisie pod literą i w brzmieniu, które sami oni oznaczą; gdy abonent żądanych wskazówek nie udzielił — pod tą literą i w tem brzmieniu, które Zarząd Poczt i Telegrafów uzna za stosowne.

Aparaty dodatkowe wykazuje się przy odnośnych aparatach głównych.

Tekst danych dotyczących abonenta, zamieszczanych w spisie bezpłatnie, nie może być dłuższy, przy dwukolumnowym układzie spisu:

a) dla aparatu głównego nad trzy wiersze;

b) dla aparatu dodatkowego nad jeden wiersz druku.

W razie przekroczenia pomienionej ilości wierszy obowiązuje za każdy dodatkowy wiersz druku osobna opłata (patrz § 20).

Za osobną opłatą nazwisko, względnie firma abonenta mogą być zamieszczone w spisie kilkakrotnie, pod różnemi oznaczeniami (patrz § 20).

Treść zamieszczonego tekstu można zastosować naogół do życzenia abonenta, jeżeli przeciw temu nie zachodzą jakie ważne przeszkody.

Na pisemne życzenie abonenta telefon jego i nazwisko mogą być nie zamieszczone w spisie abonentów.

§ 74. W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Ministerstwo Poczt i Telegrafów może zezwolić właścicielom prywatnych urządzeń telefonicznych, zakładanych na mocy odpowiedniego zezwolenia lub koncesji, na zawieszenie swoich przewodów na trasach Zarządu Poczt i Telegrafów względnie może im wynająć żyły kablowe.

§ 75. Zawieszanie przewodów prywatnych na trasach państwowych wykonywują wyłącznie organa Zarządu Poczt i Telegrafów.

Za wykonanie odnośnych robót strona prywatna winna zwrócić Zarządowi Poczt i Telegrafów jego koszty własne.

Strona prywatna ma prawo sama dostarczyć potrzebne materjały; materjały te winny w zupełności odpowiadać typom Zarządu Poczt i Telegrafów.

§ 76. Przewody prywatne, zawieszone na trasach Zarządu Poczt i Telegrafów konserwuje tenże Zarząd za opłatą, przewidzianą w § 21.

§ 77. Zarządowi Poczt i Telegrafów przysługuje prawo na zasadzie uprzedniego miesięcznego wypowiedzenia, bez podawania powodów, usunąć ze swej trasy przewody prywatne lub wyłączyć żyły kablowe.

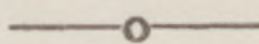
Usunięcie przewodów uskuteczniają organa Zarządu P. i T za zwrotem przez stronę prywatną kosztów tych robót.

CZĘŚĆ III.

Opłaty za rozmowy telefoniczne z zagranicą.

§ 78. Opłaty za rozmowy telefoniczne zagraniczne oparte na postanowieniach umów z poszczególnemi państwami ustala Ministerstwo Poczt i Telegrafów i ogłasza je w miarę wprowadzania nowych relacyj w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Opłaty te wyrażone w frankach i centymach złotych przelicza się na złote polskie według obowiązującej równowartości złotego polskiego do franka złotego.

ADRES ADMINISTRACJI: MINISTERSTWO POCZT I TELEGRAFÓW
Warszawa, Plac Napoleona Nr. 8, II. p., pokój Nr. 7.

Cena prenumeraty kwartalnie 3 złote.	Cena egzemplarza pojedyńczego 30 gr.

Cena ogłoszeń: 1 wiersz milimetr. lub jego miejsce w kolumnie dwuszpaltowej: 12 groszy

Prenumeratę można wpłacać za pośrednictwem PKO. na konto czekowe Nr. 30027.

Drukarnia Państwowa. Nr. 38825.

Na pisemne żądanie abonenta telefon jego i nazwisko może być nie zamieszczone w spisie abonentów.

§ 74. W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Ministerstwo Poczt i Telegrafów może zezwolić właścicielom prywatnych urządzeń telefonicznych, zakładanych na mocy odpowiedniego zezwolenia lub koncesji, na zawieszanie swoich przewodów na trasach Zarządu Poczt i Telegrafów względnie może im wynająć tory kablowe.

§ 75. Zawieszanie przewodów prywatnych na trasach państwowych wykonywują wyłącznie organa Zarządu Poczt i Telegrafów.

Za wykonanie odnośnych robót strona prywatna winna zwrócić Zarządowi Poczt i Telegrafów jego koszty własne.

Strona prywatna ma prawo sama dostarczać potrzebne materjały; materjały te winny w zupełności odpowiadać wymogom Zarządu Poczt i Telegrafów.

§ 76. Przewody prywatne, zawieszone na trasach Zarządu Poczt i Telegrafów konserwuje tenże Zarząd za opłatą, przewidzianą w § 21.

§ 77. Zarządowi Poczt i Telegrafów przysługuje prawo na zasadzie uprzedniego miesięcznego wypowiedzenia, bez podawania powodów, usunąć ze swej trasy przewody prywatne lub wypowiedzieć tory kablowe.

Usunięcie przewodów uskuteczniają organa Zarządu P. i T. za zwrotem przez stronę prywatną kosztów tych robót.

CZĘŚĆ III.

Opłaty za rozmowy telefoniczne z zagranicą.

§ 78. Opłaty za rozmowy telefoniczne zagraniczne oparte na postanowieniach umów z poszczególnemi państwami ustala Ministerstwo Poczt i Telegrafów i ogłasza je w miarę wprowadzania nowych relacyj w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Opłaty te wyrażone w frankach i centymach złotych przelicza się na złote polskie według obowiązującej równowartości złotego polskiego do franka złotego.

ADRES ADMINISTRACJI: MINISTERSTWO POCZT I TELEGRAFÓW
Warszawa, Plac Napoleona Nr. 8, II. p. pokój Nr. 1.

Cena prenumeraty kwartalnie 1 złoty. Cena egzemplarza pojedyńczego 30 gr.

Ogłoszenia: 1 wiersz milimetr lub jego miejsce w łamanie dwuszpaltowem 12 groszy

Prenumeratę należy wpłacać za pośrednictwem PKO. na konto czekowe Nr. 3949.

[illegible] Państwowa Nr. [illegible]

DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Poczt i Telegrafów

№ [illegible] | WARSZAWA, DNIA 1 GRUDNIA 1927 | ROK IX.

TREŚĆ:

Okólnik.

[illegible]

[illegible]